

Startside>Pengekrav>Insolvens og konkursbehandling

Den originale sprogudgave af denne side [pt](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

portugisisk**Insolvens og konkursbehandling**

Portugal

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?**Indledende bemærkning:**

Retsgrundlaget for oplysningerne i dette dokument er i det væsentlige loven om insolvens og rekonstruktion, der blev godkendt ved lovdekret nr. 53/2004 af 18. marts 2004 og senest ændret ved lov nr. 8/2018 af 2. marts 2018, som i det følgende benævnes ved den portugisiske forkortelse CIRE.

CIRE kan findes på portugisisk på webstedet for anklagemyndigheden i Lissabon (i princippet i den seneste udgave): <http://www.pgdisboa.pt/>.

I lyset af Kommissionens henstilling om, at dette spørgeskema skal besvares detaljeret, samt spørgsmålenes meget specialiserede karakter og kravet i henhold til artikel 86 i forordning (EU) 2015/848 om, at kontaktpunkter for det europæiske retlige netværk på det civil og handelsretlige område skal fremsende oplysninger om medlemsstaternes insolvenslovgivning som bistand til fagfolk, der beskæftiger sig med grænseoverskridende insolvensbehandling i andre medlemsstater, har jeg i mange af svarene nedenfor valgt at citere de lovbestemmelser, der gælder for hver enkelt situation. Det har jeg gjort for at undgå unøjagtigheder i de påkrævede tekniske oplysninger, og fordi en erstatning af indholdet i disse bestemmelser med en anden forklaring efter min mening ville give en længere tekst. I andre tilfælde var det efter min overbevisning tilstrækkeligt at henvise til de retlige bestemmelser uden at citere dem og sammenfatte den situation, som de finder anvendelse på.

Alle svar i dette dokument indeholder oplysninger om insolvensproceduren som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i CIRE.

Ud over selve insolvensproceduren indeholder CIRE også bestemmelser om to særlige procedurer: Den særlige rekonstruktionsprocedure eller "revitaliseringsprocedure", der er omhandlet i CIRE's artikel 1, stk. 2, og den i artikel 1, stk. 3, i CIRE omhandlede særlige betalingsaftaleprocedure. Oplysninger om begge disse særlige procedurer findes i svaret på spørgsmål 2.

De oplysninger, der offentliggøres i forbindelse med henholdsvis insolvensbehandling (som fastsat i artikel 24 i forordning 2015/848), den særlige revitaliseringsprocedure og betalingsaftaleproceduren, kan findes på Citius, som er justitsministeriets websted for domstolene:

<https://www.citius.mj.pt/portal/consultas/ConsultasCire.aspx>

BEHANDLINGSTYPER

Artikel 1 i CIRE fastsætter tre forskellige behandlingstyper i forhold til forskellige kategorier af fordringshavere:

Insolvensbehandling, som kan finde anvendelse på selskaber eller fysiske personer

Den særlige revitaliseringsprocedure, som kun finder anvendelse på selskaber (CIRE's artikel 17-A til 17-J)

Den særlige betalingsaftaleprocedure, som kan finde anvendelse på enhver anden skyldner end en virksomhed (CIRE's artikel 222-A til 222-J).

Artikel 1 i CIRE har følgende ordlyd:

"Artikel 1

Formål

1 – Insolvensbehandling er en universel fuldbyrdelsesprocedure, hvor formålet er at fyldestgøre fordringshaverne på den måde, der er fastsat i en insolvensplan, på grundlag af virksomhedens rekonstruktion via konkursmassen, eller, når dette ikke er muligt, ved at likvidere skyldners aktiver og fordele indtægterne mellem fordringshaverne.

2 – Når en virksomhed befinder sig i en vanskelig økonomisk situation eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens, kan den anmode retten om at indlede en særlig revitaliseringsprocedure i overensstemmelse med artikel 17-A til 17-J.

3 – Når en skyldner af en hvilken som helst anden art befinder sig i en vanskelig økonomisk situation eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens, kan den pågældende skyldner anmode retten om at indlede den særlige betalingsaftaleprocedure som omhandlet i artikel 222-A til 222-J."

CIRE's artikel 2 fastsætter navnlig, at insolvensbehandling kan indledes mod:

enhver fysisk eller juridisk person

boer ved arv før afkald på eller accept heraf

foreninger, der ikke har status som juridisk person, og særlige kommissioner

civilretlige selskaber

kommercielle selskaber eller civilretlige selskaber, der har en kommerciel form, frem til datoen for den endelige registrering af den kontrakt, hvorved de er stiftet

kooperativer forud for registreringen af deres stiftelse

individuelle selskaber med begrænset ansvar

ethvert andet selvstændigt bo.

Insolvensbehandling kan ikke indledes mod:

offentlige juridiske personer og offentlige selskaber

forsikringselskaber, kreditinstitutter, finansielle selskaber, investeringselskaber, der leverer tjenesteydelser, som indebærer holdingfonde eller værdipapirer tilhørende tredjemand, og institutter for kollektiv investering, idet insolvensbehandling er uforenelig med de særordninger, der er fastsat for sådanne enheder.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?**INSOLVENSBEHANDLING****Betingelser for indledning af insolvensbehandling i henhold til artikel 1, stk. 1, i CIRE:**

Insolvensbehandlingen kan tage udgangspunkt i enten rekonstruktion af selskabet eller likvidation af selskabets aktiver og betaling af fordringshaverne.

For så vidt angår insolvensproceduren indeholder CIRE's artikel 235266 også særbestemmelser om fysiske personers insolvens, herunder ikke-erhvervsdrivende og ejere af mindre virksomheder, og om begge ægtefællers insolvens.

Indledning af behandlingen

Insolvensbehandling kan indledes, når betingelserne i artikel 3 i CIRE er opfyldt:

"Artikel 3

Insolvens

1 – En skyldner anses for insolvent, når den pågældende ikke er i stand til at opfylde sine forfaldne forpligtelser.

2 – Juridiske personer og selvstændige boer, for hvis gæld ingen fysisk person hæfter personligt og ubegrænset, hverken direkte eller indirekte, anses også for insolvente, hvis passiverne er klart større end aktiverne, hvilket vurderes i overensstemmelse med de gældende regnskabsstandarder.

3 – Bestemmelserne i stk. 2 finder ikke anvendelse, når aktiverne er større end passiverne, hvilket vurderes efter følgende regler:

- a) blandt aktiverne og passiverne tages der højde for identificerbare poster, også selv om de ikke er opført på balancen, til deres dagsværdi
- b) hvis skyldneren ejer et selskab, skal vurderingen foretages med henblik på videreførelse af virksomheden eller likvidation, alt efter hvad der er mest sandsynligt, men under alle omstændigheder ikke med henblik på kommerciel overdragelse
- c) fordringer, som kan indfries udelukkende ved hjælp af de midler, der kan udloddes, eller via de aktiver, der resterer, efter at skyldners andre fordringshaveres rettigheder er fyldestgjort eller sikret, indgår ikke i passiverne.

4 – Umiddelbart forestående insolvens anses for at svare til faktisk insolvens, når en skyldner erklærer sig insolvent."

Aktiv og passiv legitimitet

Endvidere definerer CIRE's artikel 18, 19 og 20, som citeres nedenfor, hvem der kan begære, og hvem der skal erklære en skyldner insolvent og under hvilke omstændigheder:

"Artikel 18

Pligt til at begære konkurs

1 – En skyldner skal begære sig konkurs senest 30 dage efter, at den pågældende er blevet bekendt med sin insolvens, som beskrevet i artikel 3, stk. 1, eller på det tidspunkt, hvor han eller hun burde være blevet bekendt hermed.

2 – Fysiske personer, der ikke er ejere af et selskab på datoen for insolvensen, er fritaget for pligten til at begære konkurs.

3 – Når en skyldner er ejer af en virksomhed, skal det antages, at der var kendskab til insolvenssituationen, når der er gået mindst tre måneder siden den generelle manglende opfyldelse af forpligtelser af enhver af de typer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra g)."

"Artikel 19

Hvem kan begære konkurs?

Når en skyldner ikke er en fysisk person, er det relevante virksomhedsorgan eller, i fravær heraf, et medlem af ledelsen ansvarligt for at indgive konkursbegæringen."

"Artikel 20

Andre personer og enheder, der kan indgive konkursbegæring

1 – En konkursbegæring vedrørende en skyldner kan indgives af den person, der juridisk hæfter for gælden, af enhver fordringshaver, uanset fordringens art, selv hvis den er betinget, eller af anklagemyndigheden, der repræsenterer de enheder, hvis interesser retligt er betroet den, når et af følgende forhold gør sig gældende:

- a) generel suspension af betalingen af forfaldne forpligtelser
- b) manglende opfyldelse af en eller flere forpligtelser, som på grund af det involverede beløb eller omstændighederne ved den manglende opfyldelse viser, at skyldner ikke hurtigt kan opfylde størstedelen af sine forpligtelser
- c) virksomhedsejerens eller skyldnerens direktørs forsvinden eller fraflytning af selskabets hjemsted eller hovedsæde i forbindelse med skyldners manglende kreditværdighed og i mangel af udpegelse af en erstatning af et godt omdømme
- d) spredning, opgivelse eller forhastet eller destruktiv likvidation af aktiver og fiktiv stiftelse af kreditter
- e) utilstrækkelige aktiver, hvori der kan foretages udlæg for at indfri de respektive krav i en fuldbyrdsprocedure, der er indledt mod skyldneren
- f) misligholdelse af forpligtelserne i en insolvens eller betalingsplan, jf. artikel 218, stk. 1, litra a), og stk. 2
- g) generel misligholdelse i de foregående seks måneder af gæld af en af følgende typer:
 - i) skatter og afgifter
 - ii) bidrag og gebyrer til sociale sikringsordninger
 - iii) gæld i forbindelse med en ansættelseskontrakt eller misligholdelse eller opsigelse af en sådan kontrakt
 - iv) betalinger for enhver form for leje, herunder finansiel leasing, betaling af købsprisen eller af et lån med pant i fast ejendom, med hensyn til det sted, hvor skyldner udøver sin virksomhed eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller sin bopæl
 - h) hvis skyldner er en af de enheder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, hvor passiverne overstiger aktiverne, som det fremgår af den seneste godkendte balance, eller er bagud med mere end ni måneder i forbindelse med godkendelse og indgivelse af regnskaber, hvis indgivelsen heraf er lovpligtig.

2 – Bestemmelserne i stk. 1 berører ikke muligheden for repræsentation af offentlige enheder i overensstemmelse med artikel 13."

Begæringens form og indhold

Begrundelsen, der skal fremsættes og dokumenteres, når der indgives en konkursbegæring, fremgår af artikel 2325 i CIRE:

"Artikel 23

Begæringens form og indhold

1 – Konkursbegæring foregår ved indgivelse af en skriftlig begæring, hvori der redegøres for de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den erklæring, der anmodes om, og hvor den relevante anmodning formuleres.

2 – I begæringen skal rekvirenten:

- a) hvis rekvirenten er den faktiske skyldner, oplyse, om vedkommende allerede er insolvent, eller om der blot er tale om umiddelbart forestående insolvens, og, hvis det drejer sig om en fysisk person, om vedkommende gør krav på fritagelse for de resterende forpligtelser i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit XII, kapitel I
- b) identificere de af skyldnerens direktører, som er lovligt udnævnte, og som reelt varetager denne stilling, samt de fem største fordringshavere, bortset fra rekvirenten selv
- c) hvis skyldneren er gift, identificere ægtefællen og angive formueforholdet mellem ægtefællerne
- d) vedlægge en attest fra folker registret, erhvervsregistret eller ethvert andet offentligt register, som skyldner er opført i.

3 – Når det ikke er muligt for rekvirenten at fremlægge de oplysninger og bilag, der er nævnt i stk. 2, anmodes skyldner om selv at fremlægge disse oplysninger og bilag."

"Artikel 24

Dokumenter, som skyldner skal fremlægge

1 – Hvis skyldner er rekvirenten, vedlægges begæringen følgende dokumenter:

- a) en alfabetisk liste over alle fordringshavere med angivelse af deres respektive adresser, de skyldige beløb, fordringernes forfaldsdato og art, eventuel sikkerhedsstillelse og eventuelle særlige forhold i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 49
- b) en liste over og identifikation af alle verserende sager og igangværende fuldbyrdeelsesforanstaltninger mod skyldner
- c) et dokument, der beskriver den virksomhed, som skyldneren har udøvet i de sidste tre år, og de forretningssteder, han eller hun ejer, samt årsagerne ifølge skyldner til den situation, som han eller hun befinder sig i
- d) et dokument, der identificerer den person, hvis bo forvaltes, hvis der er tale om et bo ved arv før afkald på eller accept heraf, partnere, samarbejdspartnere eller kendte medlemmer af den juridiske person, hvis det er relevant, og i andre situationer, hvor insolvensbehandlingen ikke vedrører en fysisk person, de personer, der er juridisk ansvarlige for fordringerne i insolvensbehandlingen
- e) en liste over aktiver, som skyldner er i besiddelse af i henhold til lejeaftaler eller aftaler om finansiel leasing eller salg, der er genstand for et ejendomsforbehold, samt alle andre aktiver og rettigheder, der ejes, med angivelse af deres art, det sted, hvor de kan findes, registreringsoplysninger, hvis det er relevant, anskaffelsesværdi og skøn over deres aktuelle værdi
- f) når en skyldner har organiserede regnskaber, årsregnskaberne for de seneste tre regnskabsår samt de respektive forvaltnings, tilsyns og revisionsberetninger, udtalelser fra tilsynsorganet og de retlige certificeringsdokumenter, hvis de er obligatoriske eller findes, og oplysninger om de væsentligste ændringer af ejendomsrettigheder efter balancedagen for de seneste regnskaber og for transaktioner, som på grund af deres art, formål eller størrelse rækker ud over skyldners daglige aktiviteter
- g) når et selskab er omfattet af en konsolidering af regnskaberne, de konsoliderede beretninger, konsoliderede årsregnskaber og andre regnskabsrapporteringsdokumenter for de seneste tre regnskabsår samt de respektive tilsyns og revisionsberetninger, udtalelser fra tilsynsorganet, retlige certificeringsdokumenter og en rapport om koncerninterne transaktioner, der er gennemført i samme periode
- h) rapporter og særlige regnskaber samt kvartalsvise og halvårlige oplysninger på individuelt og konsolideret grundlag indberettet på datoer efter udgangen af det seneste regnskabsår, som selskabet er forpligtet til at indgive i henhold til værdipapirlovens og værdipapirkommissionens regler
- i) en liste over skyldners medarbejdere.

2 – Skyldner skal endvidere:

- a) fremlægge et dokument, der bekræfter de beføjelser, der tilfalder de direktører, som repræsenterer skyldner, og en kopi af det dokument, der fastlægger afgørelsen om at indgive begæringen fra det respektive ledelsesorgan, hvis det er relevant
- b) begrunde den manglende fremlæggelse af eller opfyldelse af betingelserne for ethvert af de dokumenter, der skal indgives i henhold til stk. 1.

3 – Med forbehold af senere indsendelser i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 223 ff. kan skyldners således indgivne begæring ledsages af en insolvensplan."

"Artikel 25

Begæring fra en anden person eller anden enhed med bemyndigelse hertil

1 – Når begæringen ikke indgives af skyldner selv, skal den person eller enhed, der indgiver konkursbegæringen, i begæringen begrunde fordringens oprindelse, art og beløb eller sit ansvar for fordringerne mod konkursboet, alt efter hvad der er relevant, og give eventuelle oplysninger, som han eller hun måtte være i besiddelse af, om skyldners aktiver og passiver.

2 – Rekvirenten skal desuden fremlægge alle de bevismidler, han eller hun råder over, og skal endvidere føre vidner med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 511 i den civile retsplejelov."

Procedurens startdato og frister

Startdatoen for proceduren og fristerne for indsigelse og/eller afgørelser samt konkursdekretet er i det væsentlige fastlagt i CIRE's artikel 4, 2730, 35 og 36:

"Artikel 4

Dato for konkursens erklæring og indledning af proceduren

1 – Når nøjagtighed kan være en vigtig faktor, skal henvisninger i denne lov til datoen for konkursens erklæring fortolkes som det tidspunkt, hvor den relevante kendelse blev afsagt.

2 – Alle frister i denne lov, der har indledningen af insolvensbehandlingen som sluttidspunkt, dækker også perioden fra denne dato til konkursens erklæring.

3 – Hvis en skyldner erklæres konkurs i forbindelse med en behandling, der skulle have været suspenderet i henhold til artikel 8, stk. 2, fordi en tidligere sag anlagt mod samme skyldner verserer, vil startdatoen for sidstnævnte blive anvendt i forbindelse med de frister, der er omhandlet i stk. 2. Det samme gælder for ældre sager, der er suspenderet i henhold til artikel 264, stk. 3, litra b)."

"Artikel 27

Foreløbig vurdering

1 – På udlodningsdatoen eller, hvis dette ikke er muligt, senest den tredje arbejdsdag derefter vil dommeren:

- a) udstede en foreløbig afvisning af konkursbegæringen, hvis den er åbenbart grundløs, eller hvis det er åbenbart, at der er forekommet uundgåelige ekstraordinære omstændigheder, som har forårsaget forsinkelser, og som dommeren selv bør have kendskab til
- b) give rekvirenten maksimalt fem dage til at udbedre fejl, der kan afhjælpes, i begæringen – idet manglende udbedring vil give anledning til afvisning af begæringen – navnlig hvis de retlige krav ikke er angivet, eller den ikke er vedlagt de nødvendige bilag, i tilfælde hvor en sådan udeladelse ikke er behørigt begrundet.

2 – I tilfælde af konkursbegæring vil foreløbige afgørelser om afvisning, der ikke helt eller delvist er baseret på fravær af de i artikel 24, stk. 2, litra a), krævede dokumenter, blive offentliggjort på CitiuS-webstedet inden for den i artikel 38, stk. 8, fastsatte frist med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 8."

"Artikel 28

Øjeblikkelig erklæring om en insolvenssituation

Hvis skyldneren indgiver en konkursbegæring, anses den pågældende for at have anerkendt sin insolvens, som skal anmeldes senest den tredje arbejdsdag efter fordelingen af den oprindelige begæring eller, hvis denne er behæftet med fejl, efter at disse er rettet."

"Artikel 29

Forkyndelse for skyldner

1 – Med forbehold af artikel 31, stk. 3, gælder det, at hvis begæringen ikke er indgivet af skyldner, og der ikke er nogen grund til foreløbig afvisning, forkynder dommeren begæringen for skyldner personligt inden for den frist, der er fastsat i artikel 28.

2 – I forbindelse med forkyndelsen underrettes skyldner om de sanktioner, der er fastsat i artikel 30, stk. 5, og om, at de i artikel 24, stk. 1, omhandlede dokumenter skal være klar til straks at blive sendt til insolvensbehandleren, hvis skyldner erklæres konkurs."

"Artikel 30

Indsigelse fra skyldners side

1 – En skyldner kan gøre indsigelse inden for en frist på ti dage, i hvilket tilfælde bestemmelserne i artikel 25, stk. 2, finder anvendelse.

2 – Med forbehold af bestemmelserne i stk. 3 skal skyldner ved indsigelsen indgive en liste over sine fem største fordringshavere ud over rekvirenten, med angivelse af deres respektive hjemsted, idet indsigelsen ellers vil blive afvist.

3 – Skyldners indsigelse mod konkursbegæringen kan støttes på, at begæringen ikke er begrundet, eller at der ikke foreligger en insolvenssituation.

4 – Det er skyldners ansvar at bevise sin solvens, i givet fald på grundlag af et lovpligtigt regnskab, som er behørigt udformet og korrekt præsenteret, jf. dog bestemmelserne i artikel 3, stk. 3.

5 – Hvis der ikke gives afkald på høring af skyldner i henhold til artikel 12, og skyldner ikke gør indsigelse, anses de faktiske omstændigheder, der er anført i den oprindelige begæring, for at være behørigt accepteret, og konkursen erklæres på arbejdsdagen efter udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, såfremt omstændighederne udgør en af de situationer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1."

"Artikel 35

Retsmøde og domsforhandling

1 – Når en skyldner har gjort indsigelse, eller hvis der ikke er givet afkald på høring, berammes der straks et retsmøde og en domsforhandling på en af de følgende fem dage, og rekvirenten, skyldneren og alle de lovligt udnævnte direktører eller de direktører, som er identificeret i den oprindelige begæring, underrettes personligt eller repræsenteres på behørig vis.

2 – Hvis skyldner eller den udpegede repræsentant ikke er til stede, anses de faktiske omstændigheder, der er anført i den oprindelige begæring, for at være accepteret, hvis der ikke er givet afkald på høring af skyldner i henhold til artikel 12.

3 – Hvis situationen som beskrevet i stk. 2 ikke forekommer, anses rekvirentens eller en repræsentants fravær for at svare til tilbagetrækning af begæringen.

4 – Dommeren registrerer straks, afhængigt af sagen, enten et konkursdekret, hvis de faktiske omstændigheder, der er anført i den oprindelige begæring, falder ind under artikel 20, stk. 1, eller en kendelse, der svarer til tilbagetrækning af begæringen.

5 – Når begge parter er til stede, eller kun rekvirenten eller dennes repræsentant, men der er givet afkald på at høring af skyldneren, træffer dommeren afgørelse om sagens genstand og opregner bevismidlerne.

6 – Der tages derefter stilling til de anmeldte fordringer, hvorefter der med det samme fremlægges beviser.

7 – Når fremlæggelsen af beviser er afsluttet, høres parternes mundtlige indlæg, og retten afsiger derefter sin kendelse.

8 – Hvis kendelsen ikke kan afsiges med det samme, afsiges den inden for en frist på fem dage."

"Artikel 36

Konkursdekret

1 – I konkursdekretet skal dommeren:

a) angive datoen og tidspunktet for kendelsen, idet kendelsen i fravær af en sådan angivelse anses for at være afsagt kl. 12.00

b) identificere den insolvente skyldner med angivelse af dennes hjemsted eller bopæl

c) angive og fastsætte bopælen for skyldnerens direktører, der er lovligt udnævnt og faktisk varetager en sådan stilling, samt skyldners bopæl, når skyldner er en fysisk person

d) udnævne insolvensbehandleren med angivelse af dennes erhvervsadresse

e) afsige kendelse om, at konkursboet vil blive forvaltet af skyldneren, når betingelserne i artikel 224, stk. 2, er opfyldt

f) afsige kendelse om, at skyldner straks skal sende insolvensbehandleren de dokumenter, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, som stadig mangler i sagsakterne

g) kræve beslaglæggelse med henblik på omgående overdragelse til insolvensbehandleren af skyldners regnskabsdokumenter og alle aktiver, selv om de er beslaglagt, pantsat eller tilbageholdt, eller der på nogen måde er foretaget udlæg heri, med forbehold af bestemmelserne i artikel 150, stk. 1

h) afsige kendelse om, at genstande, der indikerer, at der kan have været begået en strafbar handling, overdrages til anklagemyndigheden med behørig retsvirkning

i) når dommeren er i besiddelse af oplysninger, der kan begrunde, at der indledes en procedure med henblik på at undersøge, om der er tale om skyld i insolvensen, erklære, at der vil blive indledt en sådan procedure af fuld eller begrænset karakter, jf. dog artikel 187

j) fastsætte en frist på op til 30 dage for anmeldelse af fordringer

l) oplyse fordringshavere om, at de er forpligtet til straks at underrette insolvensbehandleren om eventuelle reelle garantier, de drager fordel af

m) oplyse den insolvente parts skyldnere om, at de betalinger, som de skal foretage, skal foretages til insolvensbehandleren og ikke til den insolvente part

n) fastsætte en dato og et tidspunkt inden for de følgende 4560 dage til afholdelse af skiftesamlingen, jf. artikel 156, nemlig det såkaldte bedømmelsesmøde, eller på gyldigt grundlag give afkald på skiftesamling.

2 – Bestemmelserne i den sidste del af stk. 1, litra n), finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor en insolvensplan forventes forelagt, eller hvor det er besluttet, at skyldner skal forvalte det bo, der er under insolvensbehandling.

3 – I tilfælde, hvor der ikke er fastsat nogen dato for afholdelsen af bedømmelsesmødet i overensstemmelse med stk. 1, litra n), og alle interesserede parter inden for den frist, der er fastsat for anmeldelse af fordringer, anmoder retten om at indkalde til et sådant møde, fastsætter dommeren en dato og et tidspunkt for mødet inden for 4560 dage efter afsigelsen af konkursdekretet.

4 – I tilfælde, hvor der ikke er fastsat nogen dato for afholdelsen af bedømmelsesmødet i henhold til stk. 1, litra n), beregnes de i denne lov fastsatte frister for afholdelsen af dette møde med en henvisning til den 45. dag efter datoen for udstedelsen af konkursdekretet.

5 – En dommer, der har besluttet ikke at afholde et bedømmelsesmøde, skal på tidspunktet for kendelsens afsigelse tilpasse tidsplanen for behandlingen til denne omstændighed under hensyntagen til den konkrete sag."

Forkyndelse og offentliggørelse af kendelsen

Artikel 37 og 38 i CIRE indeholder regler om forkyndelse og offentliggørelse af konkursdekreter:

"Artikel 37

Forkyndelse af kendelse og stævninger

1 – De af skyldnerens direktører, hvis bopæl er fastslået, forkynnes kendelsen personligt i overensstemmelse med og efter fremgangsmåden i retsplejelovens bestemmelser om stævninger. De fremsendes også kopier af den oprindelige begæring.

2 – Med forbehold af forkyndelser, der viser sig at være nødvendige i henhold til arbejdsretten, nærmere bestemt med hensyn til løngarantifonden, den offentlige anklagemyndighed og socialsikringsinstituttet, underrettes rekvirenten og skyldneren også om kendelsen i henhold til bestemmelserne om stævninger, såfremt kendelsen ikke allerede er blevet forkyndt for skyldneren personligt under sagen, og, hvis skyldner er ejer af et selskab, til arbejdstagerudvalget.

3 – De fem største kendte fordringshavere, bortset fra rekvirenten, underrettes i overensstemmelse med stk. 1 eller pr. anbefalet brev, afhængigt af om de har deres sædvanlige opholdssted, hjemsted eller bopæl i Portugal.

4 – De kendte fordringshavere, der har deres sædvanlige opholdssted, bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, herunder disse medlemsstaters skattemyndigheder og socialsikringsinstitutioner, underrettes straks herom pr. anbefalet brev i overensstemmelse med artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015.

5 – Når der foreligger fordringer i statens navn, underrettes offentlige institutioner, som ikke er offentlige virksomheder eller socialsikringsinstitutioner, pr. anbefalet brev.

6 – Bestemmelserne i de foregående stykker udelukker ikke, at forkyndelser og stævninger kan indgives elektronisk i overensstemmelse med en ministeriel bekendtgørelse udstedt af justitsministeriet.

7 – Andre fordringshavere og andre berørte parter underrettes ved offentlig bekendtgørelse, med en henstandsperiode på fem dage, på skyldners registrerede hjemsted eller bopæl, i skyldnerens afdelinger og ved retten selv og i en bekendtgørelse på Citiis-webstedet.

8 – De i stk. 7 nævnte offentlige bekendtgørelser skal indeholde oplysninger om sagsnummeret, henstandsperioden og muligheden for appel eller indsigelse og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 36, litra a) og i) og j), idet det bemærkes, at fristerne for appel, indsigelse og anmeldelse af fordringer først løber fra udløbet af henstandsperioden, og at den nævnte henstandsperiode beregnes fra datoen for offentliggørelsen af den i stk. 7 omhandlede bekendtgørelse." "Artikel 38

Offentliggørelse og registrering

[...]

2 – Konkursdekretet og udpegelsen af en insolvensbehandler registreres automatisk på grundlag af den respektive attest, som skifterettens kontor sender til formålet:

a) i folkeregistret, hvis skyldner er en fysisk person

b) i virksomhedsregistret, hvis der er oplysninger om den insolvente skyldner, som skal registreres heri

c) i den enhed, der er ansvarlig for enhver anden type registrering, som skyldner er genstand for.

3 – Med forbehold af bestemmelserne i artikel 43, stk. 5, i lov om registrering af bygninger registreres konkursdekretet også i bygnings og boligregistret med hensyn til aktiver, der udgør en del af konkursboet, baseret på en attest om det endelige konkursdekret, hvis registreringstjenesten ikke er i stand til at få adgang til de nødvendige oplysninger ad elektronisk vej, og endvidere på en erklæring fra insolvensbehandleren, der har identificeret aktiverne.

4 – Når den i stk. 3 omhandlede registrering foretages foreløbigt, sker det på grundlag af oplysningerne på rettens websted i overensstemmelse med stk. 6, litra b), og på erklæringen fra insolvensbehandleren, der har identificeret aktiverne.

5 – Hvis der foreligger en registrering af erhvervelse eller anerkendelse af ejendomsretten eller den blotte besiddelse til fordel for en anden person end den insolvente part, med hensyn til aktiver, der indgår i konkursboet, skal insolvensbehandleren vedlægge sagsakterne en attest om disse.

6 – Rettens kontor:

a) registrerer automatisk konkursdekretet og udpegelsen af insolvensbehandleren i det edb-register over håndhævelsesopgaver, der er indført ved den civile retsplejelov

b) registrerer medtagelsen af disse oplysninger og fristen for anmeldelse af fordringer på rettens websted

c) underretter den portugisiske centralbank om konkursdekretet, således at den kan foretage den nødvendige registrering i sin centrale kreditrisikodatabase.

7 – Insolvensbehandlerens erhvervsadresse noteres i forbindelse med registreringen af den pågældendes udnævnelse.

8 – Al offentliggørelse og registrering af kendelsen foretages inden for fem dage.

9 – Krav om offentliggørelse og offentlig registrering af afgørelsen om indledning af en udenlandsk insolvensbehandling og i givet fald afgørelsen om udpegelse af insolvensbehandleren, som omhandlet i artikel 28 og 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015, skal indgives til den portugisiske domstol i det område, hvor skyldner har forretningssted, eller, hvis dette ikke er tilfældet, ved handelsretten i Lissabon. Retten kan kræve en autoriseret oversættelse foretaget af en person med kompetence hertil i overensstemmelse med lovgivningen i en EU-medlemsstat.

10 – Med forbehold af bestemmelserne i stk. 9 gælder det, at hvis lovgivningen i den stat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, indeholder bestemmelser om registreringsordninger, der er ukendte i portugisisk ret, fastsættes registreringen på grundlag af de største ligheder.

11 – Offentliggørelsen i henhold til artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 fastlægges automatisk af de kompetente registreringskontorer, hvis skyldneren ejer en virksomhed i Portugal, jf. dog artikel 9."

Retsbevarende foranstaltninger

Artikel 31 i CIRE indeholder bestemmelser om, at der kan træffes retsbevarende foranstaltninger:

"Artikel 31

Retsbevarende foranstaltninger

1 – Hvis der er berettiget grund til bekymring for, at der kan ske fejl eller forsømmelser, træffer dommeren af egen drift eller på rekvirentens anmodning de retsbevarende foranstaltninger, der anses for nødvendige eller hensigtsmæssige, for at standse forringelsen af værdien af skyldners bo, indtil der afsiges dom.

2 – Retsbevarende foranstaltninger kan bestå i udnævnelse af en midlertidig kurator med enekompetence til at forvalte skyldners bo eller til at bistå skyldneren i en sådan forvaltning.

3 – Gennemførelsen af retsbevarende foranstaltninger kan ske forud for forkyndelsen for skyldner, hvis en sådan tidlig handling anses for nødvendig for ikke at bringe den effektive virkning i fare. Den nævnte forkyndelse må dog under ingen omstændigheder sendes mere end ti dage efter den ellers gældende frist."

SÆRLIG REVITALISERINGSPROCEDURE

Betingelserne for indledning af den særlige revitaliseringsprocedure er fastsat i artikel 1, stk. 2, i CIRE:

Den anden procedure, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i CIRE, er den særlige revitaliseringsprocedure (PER – *Processo Especial de Revitalização*), som kan begæres af en virksomhed, der er ramt af økonomiske vanskeligheder, eller som befinder sig i en situation med umiddelbart forestående insolvens.

Formål med og formaliteter i forbindelse med den særlige revitaliseringsprocedure

Formålet med den særlige revitaliseringsprocedure, begæringen om at indlede den, de hermed forbundne formaliteter og begrebet økonomiske vanskeligheder er fastsat i henholdsvis artikel 17-A, 17-B og 17-C i CIRE.

"Artikel 17-A

Formål med den særlige revitaliseringsprocedure og dennes art

1 – Den særlige revitaliseringsprocedure har til formål at gøre det muligt for et selskab, der har vist sig at være i økonomiske vanskeligheder eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens, men som stadig kan reddes, at forhandle med sine respektive fordringshavere for at kunne indgå en aftale med dem, der fører til en revitalisering af selskabet.

2 – Den i stk. 1 nævnte procedure kan anvendes af ethvert selskab, der ved en skriftlig og underskrevet erklæring attesterer, at den opfylder de nødvendige betingelser for revitalisering, og indgiver en anden erklæring underskrevet senest 30 dage tidligere af en autoriseret revisor eller en revisor, som attesterer, at selskabet ikke på nuværende tidspunkt befinder sig i en insolvenssituation i henhold til kriterierne i artikel 3.

3 – Den særlige revitaliseringsprocedure er af presserende karakter, og alle de regler, der er fastsat i denne lov, som ikke er uforenelige med dens karakter, finder anvendelse."

"Artikel 17-B

Begrebet økonomiske vanskeligheder

Med henblik på anvendelsen af denne lov er en virksomhed i økonomiske vanskeligheder, når den står over for alvorlige vanskeligheder med straks at opfylde sine forpligtelser på grund af manglende likviditet, eller hvis virksomheden er ude af stand til at opnå kredit."

"Artikel 17-C

Begæring og formaliteter

1 – Den særlige revitaliseringsprocedure indledes på begæring fra virksomheden og en eller flere fordringshavere, som ikke har nogen særlig forretningsmæssig forbindelse til virksomheden, og som har relevante ikke-efterstillede fordringer på mindst 10 % i henhold til artikel 3, litra b), via en skriftlig erklæring om indledning af forhandlinger, der fører til en revitalisering af virksomheden ved hjælp af en godkendt genopretningsplan.

2 – Den i stk. 1 nævnte erklæring underskrives og dateres af alle de respektive anmeldere.

3 – Virksomheden underretter i et andragende den ret, der er kompetent til at udstede konkursdekretet, om sin begæring som omhandlet i stk. 1, ledsaget af følgende:

a) ovennævnte skriftlige erklæring

b) en kopi af de dokumenter, der er nævnt i artikel 24, stk. 1, som forbliver tilgængelig for fordringshaverne på rettens kontor under hele proceduren

c) en foreslået genopretningsplan som minimum ledsaget af en beskrivelse af virksomhedens aktiv, finans og kreditssituation.

4 – Når den i stk. 3 omhandlede begæring er modtaget, udpeger dommeren straks ved en officiel kendelse en midlertidig kurator efter bestemmelserne i artikel 3234, der finder tilsvarende anvendelse.

5 – Virksomheden underrettes straks om den i stk. 4 nævnte officielle kendelse, og bestemmelserne i artikel 3738 finder tilsvarende anvendelse.

6 – På begrundet begæring fra virksomheden og den eller de fordringshavere, som opfylder betingelserne i stk. 1 og som minimum besidder fordringer, som beløber sig til 5 % af de anmeldte fordringer, eller på begrundet begæring fra virksomheden kan dommeren nedsætte den i stk. 1 nævnte grænse på 10 % under hensyntagen til det samlede beløb for de anmeldte fordringer og sammensætningen af alle fordringshavere ved vurderingen af begæringen.

7 – Særlige revitaliseringsprocedurer iværksæt af kommercielle foretagender, med hvilke virksomheden er i et kontrol eller koncernforhold i henhold til lov om kommercielle selskaber, tilknyttet sagsakterne enten automatisk eller efter anmodning fra den midlertidige kurator. En sådan anmodning kan også fremsættes af ethvert selskab under disse forhold, der har indledt en særlig revitaliseringsprocedure.

8 – Der kan kun anmodes om den i stk. 7 nævnte tilknytning inden for den frist for forhandlinger, der er fastsat i artikel 17-D, stk. 5, i den procedure, hvortil alle andre dokumenter skal vedhæftes, idet bestemmelserne i artikel 86, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse."

Endvidere indeholder CIRE's artikel 17-D til 17-I om særlige revitaliseringsprocedurer bestemmelser om:

de efterfølgende faser af proceduren (f.eks. opfordring til alle fordringshavere, der ikke har underskrevet den erklæring, der ligger til grund for behandlingen, til at deltage i forhandlingerne om revitalisering)

virkningerne (f.eks. hindrer proceduren indledning af andre sager om inddrivelse af gæld mod skyldner)

afslutning af forhandlingerne med eller uden godkendelse af den genopretningsplan, der skal sikre revitalisering af virksomheden

de garantier, der er aftalt mellem skyldneren og fordringshaverne

godkendelse af udenretslige aftaler med henblik på skyldners rekonstruktion.

SÆRLIG BETALINGSAFTALEPROCEDURE

Betingelserne for indledning af den særlige betalingsaftaleprocedure er fastsat i artikel 1, stk. 3, i CIRE:

Den tredje procedure, der er nævnt i CIRE's artikel 1, stk. 3, er den særlige betalingsaftaleprocedure, der er fastsat i CIRE's artikel 222-A til 222-J.

Den særlige betalingsaftaleprocedure er af presserende karakter og kan anvendes over for enhver skyldner, der ikke er en virksomhed, og som bevisligt er i økonomiske vanskeligheder eller i en situation med umiddelbart forestående insolvens.

I henhold til artikel 222-B i CIRE er en skyldner i økonomiske vanskeligheder, når vedkommende står over for alvorlige vanskeligheder med straks at opfylde sine forpligtelser på grund af manglende likviditet eller manglende mulighed for at opnå kredit.

Denne særlige procedure indledes:

med en skriftlig erklæring fra skyldner og en eller flere af fordringshaverne, hvori de anmoder om, at der indledes forhandlinger med henblik på udarbejdelse af en betalingsaftale

eller

ved forelægning af en udenretslig aftale, der er undertegnet af skyldner og af fordringshavere, der mindst repræsenterer stemmeflertallet.

Ovennævnte erklæring eller aftale, ledsaget af en liste over fordringshavere og en liste over alle verserende sager om inddrivelse af gæld, forelægges retten.

Når erklæringen eller aftalen er modtaget, udpeger retten den midlertidige kurator.

Straks efter at være blevet underrettet om den officielle kendelse om udnævnelse af den midlertidige kurator skal skyldner sende et anbefalet brev til alle de fordringshavere, der ikke har underskrevet den oprindelige erklæring eller aftale, hvori de opfordres til at deltage. I tilfælde, hvor skyldner har indgivet en udenretslig betalingsaftale, underretter rettens kontor de fordringshavere, der ikke har deltaget i en sådan aftale, og som er opført på den liste over fordringer, skyldner har forelagt.

Efter offentliggørelsen af den officielle kendelse om udnævnelse af den midlertidige kurator på Citius-webstedet har enhver fordringshaver 20 dage til at anmelde fordringer til den nævnte kurator.

Derefter udarbejder den midlertidige kurator en liste over fordringer og fremsender den til rettens kontor. Listen offentliggøres også på Citius-webstedet. Der kan gøres indsigelse mod listen inden for en frist på fem arbejdsdage.

Virkningerne på andre procedurer er som følger:

Efter indledningen af den særlige betalingsaftaleprocedure og den efterfølgende udnævnelse af den midlertidige kurator kan der ikke indbringes søgsmål om inddrivelse af gæld mod skyldner.

Det forhindres, at væsentlige offentlige tjenester stilles i bero.

En eventuel insolvensbehandling, hvor skyldner tidligere er begæret konkurs, suspenderes, forudsat at der ikke er afsagt et konkursdekret i forbindelse med en sådan insolvensbehandling (annulleres umiddelbart efter godkendelsen af betalingsaftalen).

Igangværende inddrivelsesforanstaltninger suspenderes (ophæves umiddelbart efter godkendelsen af betalingsaftalen, medmindre den nævnte aftale giver mulighed for at fortsætte dem).

Forældelsesfrister eller præklusionsfrister, der kan anfægtes af skyldner, suspenderes.

Når behandlingen er indledt, må skyldner ikke træffe foranstaltninger af særlig relevans uden kurators forudgående samtykke.

Forhandlingerne mellem skyldneren og fordringshaverne reguleres af de vilkår, der er aftalt mellem alle de involverede, eller, i mangel af en aftale, af de regler, der er fastlagt af den midlertidige kurator.

Når forhandlingerne afsluttes med alle fordringshaveres enstemmige godkendelse af betalingsaftalen, skal den nævnte aftale underskrives af alle og straks vedhæftes sagsakterne med henblik på dommerens godkendelse eller afslag.

Hvis forhandlingerne afsluttes med en godkendelse af betalingsaftalen, men uden inddragelse af alle fordringshavere, sendes den til retten med henblik på godkendelse eller afslag fra dommeren og offentliggøres på CitiuS-webstedet. Berørte parter har derefter ti dage fra datoen for offentliggørelsen til at anmode om, at planen forkastes.

En betalingsaftale betragtes som godkendt, når:

fordringshavere, hvis fordringer udgør mindst en tredjedel af alle fordringer, der er forbundet med stemmerettigheder, og som er opført på listen over fordringer, stemmer for, og der opnås en positiv stemmeafgivelse på mere end to tredjedele af alle afgivne stemmer, og over halvdelen af de afgivne stemmer svarer til ikke-efterstillede fordringer, idet der ikke tages hensyn til hverken/eller-stemmer

eller den opnår en positiv stemmeafgivelse blandt de fordringshavere, hvis fordringer udgør mere end halvdelen af alle fordringer, der er forbundet med stemmerettigheder, og mere end halvdelen af disse stemmer svarer til ikke-efterstillede krav, idet der ikke tages hensyn til hverken/eller-stemmer.

Hvis skyldneren eller flertallet af fordringshaverne konkluderer, at det ikke er muligt at nå til enighed, eller hvis fristen på to måneder til at afslutte forhandlingerne overskrides, afsluttes forhandlingsprocessen. Hvis der ikke er opnået enighed, medfører afslutningen af proceduren, at alle dens virkninger for skyldner annulleres, hvis den nævnte skyldner stadig ikke befinder sig i en insolvenssituation. I modsat fald medfører afslutningen af proceduren, at skyldneren bliver insolvent.

De garantier, der er aftalt med skyldner under den særlige betalingsaftaleprocedure, for at give den pågældende skyldner de økonomiske midler til at fortsætte sin virksomhed, opretholdes, selv når skyldner ved afslutningen af proceduren erklæres konkurs, i en periode på højst to år. Desuden har fordringshavere, som har finansieret skyldners virksomhed under proceduren med henblik på overholdelse af betalingsaftalen, en generel privilegeret fordring, som indføres før arbejdstageres generelle privilegerede fordring.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

Artikel 46 i CIRE indeholder bestemmelser om, hvilke aktiver der er omfattet af konkursboet:

"Artikel 46

Begrebet konkursmasse

1 – Konkursmassen har til formål at fyldestgøre fordringshavernes fordringer over for konkursboet, efter at deres egen gæld er betalt, og omfatter, medmindre andet er fastsat, alle skyldnerens aktiver på datoen for konkursens erklæring samt de aktiver og rettigheder, som skyldneren har erhvervet under sagens behandling.

2 – Aktiver, der er fritaget for arrest og beslag, indgår kun i konkursmassen, hvis skyldneren frivilligt anmelder dem, og hvis fritagelsen for arrest og beslag ikke er absolut."

I artikel 736 i den portugisiske civile retsplejelov hedder det i denne forbindelse, at ud over varer, der er fritaget for arrest og beslag i henhold til en særlig bestemmelse, nyder følgende absolut fritagelse for arrest og beslag: umistelige genstande og rettigheder, aktiver i statens og andre offentlige juridiske personers offentlige ejerskab, genstande, hvis beslaglæggelse ville stride mod god sædvane eller ville kræve en økonomisk begrundelse på grund af deres begrænsede kommercielle værdi, genstande, der er specielt beregnet til offentlig gudsdyrkelse, gravsteder og instrumenter og genstande, der er uundværlige for handicappede og for behandling af patienter.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

Disse beføjelser er fastsat i CIRE's artikel 223 og 224:

Skyldners forvaltning

"Artikel 223

Begrænsning til virksomheder

Bestemmelserne heri gælder kun tilfælde, hvor konkursboet vedrører et selskab."

"Artikel 224

Betingelser for skyldners forvaltning

1 – I konkursdekretet kan dommeren bestemme, at konkursboet skal forvaltes af skyldneren.

2 – Følgende betingelser finder anvendelse på den i stk. 1 omhandlede afgørelse:

a) skyldner har anmodet om en sådan forvaltning

b) skyldner har allerede indgivet eller har forpligtet sig til senest 30 dage efter udstedelsen af konkursdekretet at indgive en insolvensplan, der sikrer kontinuitet i driften af selskabet

c) der er ingen grund til tro, at behandlingen af sagen vil blive forsinket, eller at der vil være andre ulemper for fordringshaverne

d) rekvirenten giver sit samtykke, når den pågældende rekvirent ikke er skyldner.

3 – Forvaltningen overlades også til skyldneren, hvis skyldner anmoder herom, og fordringshaverne på bedømmelsesmødet eller på det møde, der ligger forud for det, beslutter det, uanset om forudsætningerne i stk. 2, litra c) og d), foreligger, idet den i stk. 2, litra b), fastsatte frist beregnes fra datoen for fordringshavernes afgørelse."

Udnævnelse af insolvensbehandleren og dennes status

Insolvensbehandlerens beføjelser og krævede kvalifikationer behandles i artikel 52, 53 og 55 i CIRE:

"Artikel 52

Dommerens udnævnelse af insolvensbehandleren og dennes status

1 – Det henhører under dommerens kompetence at udpege insolvensbehandleren.

2 – Bestemmelserne i artikel 32, stk. 1, gælder for udpegelse af en insolvensbehandler, men dommeren kan tage hensyn til oplysninger fra skyldneren eller et eventuelt kreditorudvalg eller fordringshaverne. Dette gælder også i tilfælde af, at konkursboet vedrører et selskab med et eller flere aktive forretningssteder, eller når insolvensbehandlingen er særlig kompleks. I forbindelse med den første udpegelse prioriteres den midlertidige kurator, der udfører opgaver på datoen for konkursens erklæring.

3 – Processen for rekruttering til de officielle lister og insolvensbehandlerens status er fastsat i en særlov, uden at dette berører bestemmelserne i denne lov.

4 – Hvis insolvensbehandlingen er særlig kompleks, eller der kræves særlig viden hos insolvensbehandleren, kan dommeren af egen drift eller efter anmodning fra en interesseret part udpege mere end én insolvensbehandler. Når der fremsættes en sådan anmodning, er det rekvirentens ansvar at fremlægge et behørigt begrundet forslag vedrørende den insolvensbehandler, der skal udpeges, samt at betale vederlag til den foreslåede insolvensbehandler, hvis en sådan insolvensbehandler udpeges, og insolvensmassen ikke er tilstrækkelig til at yde et sådant vederlag.

5 – Hvis der er uenighed mellem den insolvensbehandler, der er udpeget af dommeren i henhold til stk. 1, og de insolvensbehandlere, der er udpeget efter anmodning fra en interesseret part, og der ikke kan opnås enighed, får den af dommeren udpegede insolvensbehandlers holdning forrang.

6 – Når skyldner er et kommercielt selskab, som i henhold til lov om kommercielle selskaber befinder sig i et kontrol eller koncernforhold til andre selskaber, for hvilke der er fremsat forslag om insolvensbehandling, kan dommeren, enten af egen drift eller efter anmodning fra skyldneren eller fordringshaverne, udpege én enkelt insolvensbehandler for alle selskaber. I givet fald er dommeren også forpligtet til generelt at udpege endnu en insolvensbehandler, hvis opgaver begrænser sig til vurdering af de fordringer, der er anmeldt over for skyldnere i samme koncern, umiddelbart efter at eksistensen af sådanne fordringer er blevet bekræftet af den første insolvensbehandler."

"Artikel 53

Fordringshavernes valg af en anden insolvensbehandler

1 – Under forudsætning af, at det dokument, der bekræfter godkendelsen af forslaget, er vedhæftet sagsakterne, kan fordringshaverne på skiftesamlingen, efter at der er udnævnt en insolvensbehandler, vælge en anden person til stillingen, uanset om vedkommende er optaget på den officielle liste eller ej, og træffe afgørelse om hans eller hendes vederlag ved godkendelse med et flertal af stemmeafgiverne og de afgivne stemmer. Hverken/eller-stemmer tages ikke i betragtning.

2 – Valg af en person, der ikke er opført på den officielle liste, må kun finde sted i tilfælde, der er berettiget på grund af selskabets størrelse i konkursboet, selskabets særlige aktivitetsområde eller sagens kompleksitet.

3 – Dommeren må kun nægte at udnævne den person, der er valgt af fordringshaverne, som insolvensbehandler til erstatning for den nuværende insolvensbehandler, hvis dommeren finder, at den pågældende ikke har det nødvendige gode omdømme eller kvalifikationerne til at varetage opgaven, at det af fordringshaverne godkendte vederlag er åbenbart uforholdsmæssigt, eller, når den pågældende ikke er opført på den officielle liste, at ingen af de situationer, der er nævnt i stk. 2, foreligger."

"Artikel 55

Opgaver og udførelse af opgaver

1 – Ud over andre tildelte opgaver er det insolvensbehandlerens ansvar i samarbejde med og under tilsyn af kreditorudvalget, hvis et sådant er nedsat:

a) at forberede betalingen af den insolvente parts gæld ved hjælp af de midler, der er til rådighed i konkursboet, nærmere bestemt via beløb opnået ved afhændelse af aktiverne i boet under insolvensbehandlerens ansvar

b) i mellemtiden at sikre, at den insolvente part bevarer sine rettigheder, og at den pågældende i givet fald kan udøve sin erhvervsvirksomhed, idet det så vidt muligt undgås at forværre den insolvente parts økonomiske situation.

2 – Med forbehold af tilfælde af obligatorisk anvendelse af retlig repræsentation eller krav om forudgående samtykke fra kreditorudvalget udfører insolvensbehandleren de med denne stilling forbundne opgaver personligt. Insolvensbehandleren kan skriftligt uddelegere specifikke foranstaltninger til en anden insolvensbehandler, som er registreret på de officielle lister med ajourførte oplysninger.

3 – Insolvensbehandleren kan under udøvelsen af sit hverv på eget ansvar bistås af specialister eller andre lønnede eller ulønnede medhjælpere, herunder skyldner selv, efter forudgående samtykke fra kreditorudvalget eller dommeren, såfremt der ikke er nedsat et sådant udvalg.

4 – Insolvensbehandleren kan for en bestemt eller ubestemt periode ansætte de medarbejdere, der er nødvendige for likvidation af konkursboet eller videreførelse af selskabets drift. Nye kontrakter udløber dog ved den endelige lukning af den virksomhed, hvor medarbejderne udfører sådanne opgaver, eller, medmindre andet er aftalt, på overdragelsestidspunktet.

5 – Insolvensbehandleren er også ansvarlig for rettidigt at give kreditorudvalget og retten alle de oplysninger, der er nødvendige for forvaltning og likvidation af konkursboet.

6 – På insolvensbehandlerens anmodning, og når insolvensbehandleren ikke har direkte adgang til de krævede oplysninger, pålægger dommeren offentlige enheder og kreditinstitutter på grundlag af deres respektive registre at fremlægge de oplysninger, som anses for nødvendige eller nyttige i forbindelse med behandlingen, nærmere bestemt med hensyn til de aktiver, der indgår i konkursboet.

7 – Udbetalingen af vederlaget til den insolvensbehandler, der er omhandlet i den sidste del af stk. 2, påhviler den insolvensbehandler, der har uddelegeret arbejdet, og det er sidstnævnte insolvensbehandler, der er ansvarlig for de foranstaltninger, der træffes af insolvensbehandleren under den i samme stykke omhandlede delegation af beføjelser.

8 – Insolvensbehandleren har med samtykke fra kreditorudvalget beføjelse til at afstå fra eller foretage handlinger i en retssag, hvor den insolvente part eller konkursboet er part."

Retsligt tilsyn

Dommeren fører tilsyn med insolvensbehandlerens virksomhed i overensstemmelse med CIRE's artikel 58:

"Artikel 58

Dommerens tilsyn

Insolvensbehandleren udfører sine opgaver under tilsyn af dommeren, som til enhver tid kan kræve oplysninger om et hvilket som helst spørgsmål eller fremlæggelse af en rapport om de aktiviteter, der er udført, og status for forvaltningen og likvidationen."

Kreditorudvalget har også beføjelser til at føre tilsyn med insolvensbehandlerens virksomhed i overensstemmelse med CIRE's artikel 68."

Vederlag til insolvensbehandleren

Vederlaget til insolvensbehandleren fastsættes i henhold til artikel 60 i CIRE:

"Artikel 60

Vederlag

1 – Den insolvensbehandler, som dommeren har udpeget, har ret til det vederlag, der er fastsat i vedkommendes vilkår og betingelser, og til godtgørelse af udgifter, som han eller hun med rimelighed har fundet nyttige eller uundværlige.

2 – Når insolvensbehandleren er valgt af skiftesamlingen, er den pågældendes vederlag fastsat i den respektive afgørelse.

3 – En insolvensbehandler, som ikke tidligere har indvilget i det vederlag, der er fastsat af skiftesamlingen med henblik på udarbejdelse af insolvensplanen, og som leder virksomheden efter bedømmelsesmødet eller fører tilsyn med den godkendte insolvensplan, kan trække sig fra stillingen, forudsat at det sker på det møde, hvor afgørelsen træffes."

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Fordringer mod konkursboet kan modregnes i gæld til konkursboet, såfremt betingelserne i CIRE's artikel 99 er opfyldt:

"Artikel 99

Modregning

1 – Med forbehold af andre bestemmelser i denne lov kan fordringshavere, efter konkursens erklæring, modregne deres fordringer i gæld til boet, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de retlige forudsætninger for modregning var opfyldt inden datoen for konkursens erklæring
- b) fordringen mod konkursboet opfyldte betingelserne i artikel 847 i den civile retsplejelov inden boets modkrav.

2 – I forbindelse med stk. 1, litra a) og b), finder følgende ikke anvendelse:

- b) fortabelsen af den frist, der er fastsat i artikel 780, stk. 1, i den civile retsplejelov
- b) den førtidige forfaldsdato og konvertering til kontanter som følge af bestemmelserne i artikel 91, stk. 1, og artikel 96.

3 – Modregninger berøres ikke af, at forpligtelserne er fastsat i forskellige valutaer eller beregningsenheder, hvis de frit kan omregnes ved betalingen af modkravet, og omregningen foretages til den vekselkurs, der er gældende på den dato, hvor modregningen får virkning.

4 – Modregning er ikke tilladt:

- a) hvis gælden til boet blev stiftet efter datoen for konkursens erklæring, nærmere bestemt som følge af ophævelse af dispositioner til fordel for konkursboet
- b) hvis fordringshaveren har erhvervet fordringen fra en anden person efter datoen for konkursens erklæring
- c) ved anvendelse af gæld tilhørende den insolvente part, som boet ikke hæfter for
- d) mellem gæld til boet og efterstillede fordringer mod konkursboet."

Ud over den generelle regel i CIRE's artikel 99 giver andre lovbestemmelser mulighed for modregning: artikel 102, stk. 3, litra e), artikel 154, stk. 1, artikel 242, stk. 3, og artikel 286 i CIRE.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

Virkningerne af insolvens på løbende kontrakter, som skyldneren er part i, afhænger af aftalens art og fremgår af navnlig af CIRE's artikel 102:119:

"Artikel 102

Generelt princip med hensyn til løbende forretninger

1 – Uden at dette berører bestemmelserne i de følgende artikler, vil opfyldelsen af en bilateral aftale, som på datoen for konkursens erklæring endnu ikke er fuldstændig opfyldt, enten af den insolvente part eller af den anden part, blive suspenderet, indtil insolvensbehandleren beslutter enten at opfylde aftalen eller at afvise at opfylde den.

2 – Den anden part kan dog fastsætte en rimelig frist for insolvensbehandlerens brug af denne mulighed, hvorefter opfyldelsen anses for afvist.

3 – Når insolvensbehandleren har afvist at opfylde kontrakten, og uden at dette berører adskillelsen af sager, hvis en sådan finder anvendelse, gælder det, at:

- a) ingen af parterne har ret til tilbagelevering af det, der er ydet
 - b) konkursboet har ret til at kræve modydelsen til den betaling, der allerede er foretaget af skyldneren, når den endnu ikke er stillet til rådighed af den anden part
 - c) den anden part, som fordring mod konkursboet, har ret til værdien af skyldners betaling af den ikke-opfyldte del med fradrag af værdien af den modydelse, som endnu ikke er blevet leveret
 - d) ret til erstatning for tab, som den anden part har lidt som følge af den manglende overholdelse af aftalen:
- i) kun gælder op til værdien af en forpligtelse, der er pålagt i henhold til litra b)
 - ii) ved anvendelse af litra c) trækkes fra det beløb, som den anden part har ret til
 - iii) udgør en fordring mod konkursboet
- e) enhver part kan beslutte at modregne de i litra c) og d) omhandlede forpligtelser i de i litra b) omhandlede forpligtelser op til de respektive beløb.

4 – Udnyttelse af muligheden for opfyldelse udgør misbrug, hvis det er åbenbart usandsynligt, at konkursboet opfylder de kontraktlige forpligtelser rettidigt."

"Artikel 103

Udelelige tjenesteydelser

1 – Hvis aftalen forpligter den anden part til at levere en tjenesteydelse, som pr. definition ikke er fungibel, eller som ved levering kan opdeles i forskellige elementer, som ikke let kan udskiftes, herunder en funktionel forbindelse, og som insolvensbehandleren nægter at opfylde:

- a) erstattes den ret, der er omhandlet i artikel 102, stk. 3, litra b), af den anden parts ret til at kræve tilbagelevering af det, der er blevet leveret, i et omfang der afspejler den respektive berigelse på datoen for konkursens erklæring.
- b) er formålet med den rettighed, der er omhandlet i artikel 102, stk. 3, litra c), differencen mellem alle de kontraktmæssige ydelsers værdi, hvis den er gunstig for den anden part
- c) har den anden part som fordringshaver ret til godtgørelse af omkostninger eller tilbagebetaling af værdien af den del af tjenesteydelsen, der er leveret før konkursens erklæring, afhængigt af om en sådan tjenesteydelse er fungibel eller ej.

2 – Den anden part har imidlertid ret til at levere sin tjenesteydelse og, som fordring mod konkursboet, kræve den skyldige del af modydelsen, i hvilket tilfælde bestemmelserne i stk. 1 og i artikel 102 ikke længere finder anvendelse.

3 – Hvis insolvensbehandleren ikke afviser at opfylde kontrakten, udgør den anden parts ret til modydelse kun en fordring mod boet for den dels vedkommende, der overstiger den værdi, der ville være blevet beregnet ved anvendelse af bestemmelserne i stk. 1, litra c), såfremt insolvensbehandleren har valgt at afvise at opfylde kontrakten.

4 – Når leveringen af en tjenesteydelse er af den art, der er omhandlet i stk. 1, og som den insolvente part er pålagt ved aftalen, og insolvensbehandleren afviser opfyldelse heraf:

- a) gælder den ret, der er omhandlet i artikel 102, stk. 3, litra b), ikke længere eller erstattes af retten til tilbagelevering af værdien af den del af betalingen, der allerede var foretaget før konkursens erklæring, afhængigt af om den pågældende tjenesteydelse er fungibel eller ej
- b) finder bestemmelserne i stk. 1, litra b), anvendelse, når den anden part også har ret til godtgørelse for det, der allerede er leveret, samt en fordring mod konkursboet.

5 – Når leveringen af en tjenesteydelse er af den art, der er omhandlet i stk. 1, og som den insolvente part er pålagt ved aftalen, og insolvensbehandleren afviser opfyldelse heraf, udgør den anden parts ret til modydelse fuldt ud en fordring mod konkursboet.

6 – Hvis den ikke-fungible tjenesteydelse er opdelt i selvstændige delydelser, og betaling af en eller flere af sådanne delydelser allerede er foretaget, finder bestemmelserne i de foregående stykker kun anvendelse på de resterende delydelser, idet modydelsen fordeles mellem dem på passende vis."

"Artikel 104

Salg med ejendomsforbehold og lignende

1 – I en købs og salgsaftale med ejendomsforbehold, hvor sælgeren er den insolvente part, kan den anden part kræve aftalen overholdt, hvis genstanden allerede var leveret på datoen for konkursens erklæring.

2 – I tilfælde af leasinggivers/udlejers insolvens finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse på den finansielle leasingaftale og på lejeaftalen med en klausul om, at den leasede/lejede vare bliver leasingtagers/lejers ejendom, efter at alle de aftalte betalinger er foretaget.

3 – Når køberen eller leasingtageren/lejerer er den insolvente part, og varen er i den nævnte købers eller leasingtagers/lejers besiddelse, må den frist, der fastsættes af insolvensbehandleren i henhold til artikel 102, stk. 2, ikke udløbe før fem dage efter datoen for bedømmelsesmødet, medmindre værdien af det pågældende aktiv kan forringes væsentligt i løbet af denne periode, og den anden part udtrykkeligt advarer insolvensbehandleren herom.

4 – Klausulen om ejendomsforbehold i aftaler om afhændelse af en bestemt genstand, hvor køberen er den insolvente part, kan kun anfægtes af konkursboet, når det er aftalt skriftligt, frem til tidspunktet for genstandens levering.

5 – Virkningerne af insolvensbehandlerens afvisning af opfyldelse af kontrakten, når en sådan er tilladt, er fastsat i artikel 102, stk. 3. Det er underforstået, at genstanden for den i artikel 102, stk. 3, litra c), omhandlede ret er betalingen, som fordring mod konkursboet, af differencen, når den er positiv, mellem summen af de betalinger eller lejeindtægter, der er planlagt frem til kontraktens udløb, som er ajourført til datoen for konkursens erklæring, ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 91, stk. 2, og værdien af genstanden på datoen for afvisningen, hvis den anden part er sælger eller leasinggiver/udlejer, eller differencen, når den er positiv, mellem denne værdi og dette beløb, hvis den anden part er køber eller leasingtager/lejer."

"Artikel 105

Salg uden levering

1 – Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 107, gælder det, at hvis sælgerens leveringspligt endnu ikke er opfyldt, men ejendommen allerede er blevet overdraget:

a) må insolvensbehandleren ikke afvise at opfylde kontrakten i tilfælde af sælgerens insolvens

b) har insolvensbehandlerens afvisning af at opfylde kontrakten, i tilfælde af køberens insolvens, de virkninger, der er anført i artikel 104, stk. 5, som finder tilsvarende anvendelse.

2 – Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på kontrakter, hvorved der overføres andre faktiske brugsrettigheder."

"Artikel 106

Gældsbrevsaftale

1 – I tilfælde af at en sælger, som har underskrevet et gælds brev, bliver insolvent, kan insolvensbehandleren ikke nægte at overholde aftalen i henhold til gælds brevet med reelle virkninger, hvis genstanden allerede er overdraget til den køber, som har underskrevet gælds brevet.

2 – I tilfælde af insolvensbehandlerens afvisning af at opfylde den salgs og købsaftale, der er genstand for gælds brevet, finder bestemmelserne i artikel 104, stk. 5, tilsvarende anvendelse, uanset om insolvensen vedrører køberen eller sælgeren i gældsbrevsaftalen."

"Artikel 107

Operationer med en bestemt leveringsdato

1 – Hvis leveringen af varer eller finansielle tjenesteydelser, der har en markedspris, skal foregå på en bestemt dato eller inden for en bestemt frist, og datoen eller fristen falder efter konkursens erklæring, kan ingen af parterne anmode om fuldbyrdelse. Køberen eller sælgeren har, alt efter omstændighederne, kun ret til betaling af differencen mellem den justerede pris og markedsprisen for varen eller den finansielle tjenesteydelse på den anden dag efter datoen for konkursens erklæring, for så vidt angår aftaler, der har samme dato eller frist for opfyldelse, og som udgør en fordring mod konkursboet, eftersom der kan gøres krav herpå i forhold til den insolvente part.

2 – I begge tilfælde tilbageleverer sælgeren de allerede betalte beløb og kan erstatte en sådan forpligtelse med sin fordring i henhold til det foregående stykke op til de respektive beløb. Når sælgeren er den insolvente part, er tilbageleveringsretten en fordring for den anden part i insolvenssagen.

3 – For så vidt angår det foregående stykke anses finansielle tjenesteydelser for at være:

a) levering af værdipapirer, medmindre der er tale om aktier svarende til mindst 10 % af selskabets kapital, og den i kontrakten fastsatte afvikling ikke kun er af finansiell karakter

b) levering af ædle metaller

c) betalinger i kontanter, som direkte eller indirekte bestemmes af en fremmed valutas kurs, af den lovbestemte rente, af en beregningsenhed eller af prisen på andre varer eller tjenesteydelser

d) optioner eller andre rettigheder til salg eller levering af de under litra a) og b) nævnte varer eller til de i litra c) omhandlede betalinger.

4 – Når forskellige transaktioner vedrørende finansielle tjenesteydelser er integreret i en rammekontrakt, som kun kan opsiges som en enkelt enhed i tilfælde af manglende opfyldelse, betragtes sættet af transaktioner som en bilateral aftale i forbindelse med denne artikel og artikel 102.

5 – Transaktioner med en bestemt leveringsdato, der ikke er omfattet af stk. 1, er omfattet af bestemmelserne i artikel 104, stk. 5, som finder tilsvarende anvendelse."

"Artikel 108

Leje, hvor lejerer er den insolvente part

1 – Konkursdekretet suspenderer ikke en lejeaftale, hvor den insolvente part er lejerer, men insolvensbehandleren kan altid annullere en sådan kontrakt med 60 dages varsel, hvis en kortere frist ikke er tilstrækkelig i henhold til loven eller aftalen.

2 – En undtagelse fra stk. 1 er, når lejeaftalen vedrører den insolvente parts bopæl, i hvilket tilfælde insolvensbehandleren først kan erklære, at retten til leje er bortfaldet, efter 60 dage, da en sådan erklæring ikke vil kunne fuldbyrdes under insolvensbehandlingen. I dette tilfælde har udlejerer ret til at gøre krav på erstatning for den skade, der er lidt ved udsættelse på grund af manglende betaling af en eller flere af ovennævnte lejeydelser, op til summen af de betalinger, der svarer til en fjerdedel.

3 – Insolvensbehandlerens ophævelse af en kontrakt som omhandlet i stk. 1 kræver betaling, som fordring mod konkursboet, af de beløb, der svarer til perioden mellem datoen for virkningernes indtræden og udløbet af den i kontrakten fastsatte frist, eller den dato, hvor den insolvente part ellers ville have haft mulighed for at opsiges aftalen, med fradrag af de omkostninger, der er forbundet med udlejerens levering af tjenesteydelser i denne periode, samt den indtjening, der opnås ved en alternativ anvendelse af den lejede ejendom, forudsat at de kan henføres til kontraktens ophør før tiden, idet alle beløb ajourføres i henhold til artikel 91, stk. 2, til datoen for opsigelsens virkninger indtræden.

4 – Udlejerer kan ikke kræve, at kontrakten ophæves, efter at lejerer er erklæret insolvent, på nogen af følgende grundlag:

a) manglende betaling af leje for perioden forud for datoen for konkursens erklæring

b) en forringelse af lejerens økonomiske situation.

5 – Når det lejede aktiv endnu ikke er overdraget til lejerer på den dato, hvor udlejerer erklæres insolvent, kan både insolvensbehandleren og udlejerer opsiges aftalen og fastsætte en anden rimelig frist, hvorefter retten til at opsiges aftalen bortfalder."

"Artikel 109

Leje, hvor udlejerer er den insolvente part

1 – Konkursdekretet suspenderer ikke opfyldelsen af lejeaftaler, hvor den insolvente part er udlejerer, og en parts opsigelse af kontrakten er kun mulig ved udløbet af den fastsatte frist, uden at dette berører tilfælde af tvungen forlængelse.

2 – Hvis genstanden ikke er overdraget til lejerer på datoen for konkursens erklæring, finder bestemmelserne i artikel 108, stk. 5, dog tilsvarende anvendelse.

3 – Rådigheden over det lejede aktiv i forbindelse med insolvensbehandlingen fratager ikke udlejerens dennes rettigheder i henhold til civilretten i en sådan situation."

"Artikel 110

Repræsentations og forvaltningsaftaler

1 – Repræsentationsaftaler, herunder kommissionsaftaler, der falder ind under konkursboet, udløber, når den hovedforpligtede erklæres konkurs, også selv om repræsentationen er overdraget i repræsentantens eller tredjemands interesse. Repræsentanten har ikke ret til erstatning for den lidte skade.

2 – En repræsentationsaftale vil dog blive anset for at fortsætte:

a) såfremt det måtte være nødvendigt for repræsentanten at foretage handlinger for at undgå forudsigelig skade på konkursboet, indtil insolvensbehandleren tager behørigt skridt

b) i den periode, hvor repræsentanten har udført sine opgaver og uden skyld har været uvidende om, at den hovedforpligtede var erklæret konkurs.

3 – I det i stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde udgør vederlag og godtgørelse af udgifter for repræsentanten en gæld for konkursboet og i det i stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde en insolvent gæld.

4 – Bestemmelserne i de foregående stykker finder tilsvarende anvendelse på andre aftaler, hvorigennem den insolvente part har overdraget forvaltningen af aktiver til en tredjepart med et minimum af selvstændighed, nærmere bestemt portefølje og formueforvaltningsaftaler."

"Artikel 111

Langsigtet tjenesteydelseskontrakt

1 – Kontrakter, som kræver, at der stilles en langfristet tjenesteydelse til rådighed i den insolvente parts interesse, og som ikke udløber ved virkningerne af bestemmelserne i artikel 110, suspenderes ikke ved konkursens erklæring og kan opsiges af enhver af parterne i henhold til artikel 108, stk. 1, der finder tilsvarende anvendelse.

2 – En førtidig opsigelse af kontrakten kræver kun erstatning for skader, der er forårsaget af insolvensbehandlerens gennemførelse af en sådan opsigelse, og i et sådant tilfælde beregnes erstatningen i henhold til artikel 108, stk. 3, som finder tilsvarende anvendelse, og udgør en fordring mod konkursboet for den anden part."

"Artikel 112

Fuldmagter

1 – Bortset fra de tilfælde, der er omfattet af artikel 110, stk. 2, litra a), udløber fuldmagter vedrørende aktiverne i konkursboet, når den repræsenterede part erklæres konkurs, også selv om de også er indrømmet af hensyn til den befuldmægtigede eller en tredjepart.

2 – Bestemmelserne i artikel 81, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår handlinger foretaget af den befuldmægtigede, efter at fuldmagten er udløbet.

3 – En befuldmægtiget, der uden skyld er uvidende om, at den repræsenterede part er erklæret konkurs, er ikke ansvarlig over for tredjepart for den omstændighed, at dispositionen ikke har virkning som følge af tilbagekaldelsen af repræsentationsbeføjelserne."

"Artikel 113

Arbejdstageres insolvens

1 – Det forhold, at en arbejdstager erklæres insolvent, suspenderer ikke ansættelseskontrakten.

2 – Udbetalingen af erstatning for tab som følge af en eventuel tilsidesættelse af kontraktlige forpligtelser kan gøres gældende over for den insolvente part."

"Artikel 114

Skyldners levering af tjenesteydelser

1 – Bestemmelserne i artikel 113 finder anvendelse på aftaler, hvorved den insolvente part som fysisk person pålægges at levere en tjenesteydelse, medmindre denne tjenesteydelse er en del af den virksomhed, der udøves af det selskab, som den pågældende fysiske person ejer, og som pr. definition ikke er fungible.

2 – Med forbehold af bestemmelserne i det foregående stykke finder bestemmelserne i artikel 111 tilsvarende anvendelse på aftaler, der vedrører skyldners levering af tjenesteydelser på længere sigt. Der er imidlertid kun pligt til at yde erstatning, hvis den anden part opsiges aftalen."

"Artikel 115

Overdragelse af og sikkerhed for fremtidige fordringer

1 – Hvis skyldner er en fysisk person og, før konkursens erklæring, har overdraget eller pantsat fremtidige krav, der opstår i forbindelse med en ansættelseskontrakt eller en tjenesteydelseskontrakt, eller rettigheder til andre fremtidige betalinger, såsom arbejdsløshedsunderstøttelse og alderspension, vil dispositionens virkninger være begrænset til indtægter, der vedrører perioden forud for datoen for konkursens erklæring, den resterende del af den løbende måned på denne dato og de efterfølgende 24 måneder.

2 – Virkningen af skyldnerens overdragelse eller pantsætning forud for konkursens erklæring, der vedrører lejebetalinger i henhold til en lejeaftale, som insolvensbehandleren ikke kan annullere eller opsiges i henhold til henholdsvis artikel 104, stk. 2, og artikel 109, stk. 1, vil, uanset om skyldner er en fysisk person eller ej, være begrænset til betalinger vedrørende perioden før konkursens erklæring, den resterende del af den løbende måned på denne dato og den efterfølgende måned.

3 – En skyldner med de fordringer, der er nævnt i de foregående stykker, kan modregne dem i gæld til boet, jf. dog artikel 99, stk. 1, litra b), og artikel 99, stk. 4, litra b)d)."

"Artikel 116

Løbende konti

Konkurserklæringen kræver opsigelse af de løbende konti, som den insolvente part har indgået aftale om, og lukning af de respektive konti."

"Artikel 117

Partnerskabsforeninger

1 – Partnerskaberforeninger annulleres ved den kontraherende parts insolvens.

2 – Den associerede kontraherende part skal til partnerens konkursbo overdrage sin del, som endnu ikke er afviklet, af tab, som vedkommende hæfter for, men bevarer dog retten til som fordring mod konkursboet at gøre krav på foretagne betalinger, som ikke kan medregnes i vedkommendes hæftelse for tabet."

"Artikel 118

Grupper af komplementære virksomheder og europæiske økonomiske firmagrupper

1 – Med forbehold af andre bestemmelser i en kontrakt opløses en gruppe af komplementære virksomheder og europæiske økonomiske firmagrupper ikke som følge af et eller flere af gruppens medlemmers konkurs.

2 – Det medlem, der er erklæret konkurs, kan frigøre sig fra gruppen af komplementære virksomheder.

3 – Aftaleklausuler, hvorefter det medlem, der er erklæret insolvent, skal betale erstatning for den skade, der er påført de øvrige medlemmer eller en gruppe, er ugyldige."

"Artikel 119

Obligatoriske bestemmelser

1 – Enhver aftale mellem parterne, som udelukker eller begrænser anvendelsen af de tidligere bestemmelser i dette kapitel, er ugyldig.

2 – Det gælder navnlig bestemmelser, der tillægger en af parternes insolvenssituation værdi af en ugyldighedsbetingelse i forhold til en transaktion, eller i et sådant tilfælde giver den anden part ret til erstatning, annullering eller tilbagekaldelse i overensstemmelse med andre betingelser end dem, der er fastsat i dette kapitel.

3 – Bestemmelserne i de foregående stykker er ikke til hinder for, at insolvenssituationen kan være gyldig grund til ophævelse eller tilbagekaldelse på grund af kontraktbetalingens art og indhold."

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

Virkninger på insolvensbehandlingen

Konkursens erklæring forhindrer fordringshavere med fordringer mod konkursboet i at træffe nogen som helst form for fuldbyrdesforanstaltninger [artikel 88, stk. 1, i CIRE].

Virkninger på fordringer

Insolvensens virkninger på fordringer mod konkursboet er fastsat i CIRE's artikel 90101:

"Artikel 90

Fyldestgørelse af krav i forbindelse med insolvensbehandlingen

Fordringshavere i en insolvensbehandling kan kun udøve deres rettigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov under insolvensbehandlingen."

"Artikel 91

Gæld, der skal betales omgående

1 – Konkursens erklæring medfører, at alle den insolvente parts forpligtelser, der ikke er omfattet af suspensive betingelser, forfalder til omgående betaling.

2 – Alle de på datoen for konkursens erklæring endnu ikke forfaldne forpligtelser, for hvilke der ikke skal betales renter, eller for hvilke der skal betales renter til en rentesats, der er lavere end den lovbestemte rentesats, anses for at være nedsat til et beløb, som svarer til værdien af den pågældende forpligtelse, hvis den beregnede rente blev lagt til henholdsvis et beløb, der er fastsat til den lovbestemte rentesats, eller til en sats, der svarer til forskellen mellem den lovbestemte rentesats og den sats, der er aftalt, for det tidsrum, hvormed forfaldsdatoen er udskudt.

3 – I tilfælde af en forpligtelse, som kan opdeles, finder bestemmelserne i stk. 2 anvendelse på hver af de endnu ikke forfaldne betalinger.

4 – Ved beregningen af det tidsrum, hvormed forfaldsdatoen er udskudt, anses betalingen for at skulle finde sted på den dato, hvor forpligtelserne forfalder, eller hvor dette sandsynligvis ville forekomme, hvis sidstnævnte dato ikke er fastsat.

5 – Den nedsættelse af gælden, der er fastsat i de foregående stykker, finder også anvendelse, selv om den i den civile retsplejelovs artikel 780, stk. 1, omhandlede fortabelse af fristen har fundet sted som følge af, at konkursdekretet endnu ikke er afsagt.

6 – Indtræden i fordringshavers rettigheder som følge af den insolvente parts opfyldelse af sine forpligtelser over for tredjemand finder sted i forhold til det beløb, der er betalt med hensyn til den samlede gæld til tredjemand, som er blevet ajourført i henhold til stk. 2.

7 – Bestemmelserne i foregående stykke finder anvendelse på regresretten over for andre medskyldnere."

"Artikel 92

Afviklingsplaner

Pligten til omgående betaling i henhold til artikel 91, stk. 1, af gæld, som er omfattet af en plan for afvikling af skatter og afgifter eller bidrag til sociale sikringsordninger, har de virkninger, som den pågældende lovgivning tillægger manglende overholdelse af en sådan plan. De beløb, der kan gøres krav på, beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i de pågældende love."

"Artikel 93

Underholdsbidrag

Retten til underholdsbidrag fra den insolvente part i perioden efter konkursens erklæring kan kun udøves over for boet, hvis ingen af de personer, der er omhandlet i artikel 2009 i den civile retsplejelov, er i stand til at yde et sådant bidrag. I givet fald fastsætter dommeren det pågældende beløb."

"Artikel 94

Fordringer, der er omfattet af en ugyldighedsbetingelse

Fordringer, der er omfattet af en ugyldighedsbetingelse, behandles under insolvensbehandlingen som uden forbehold op til det punkt, hvor betingelsen er opfyldt, uden at dette berører forpligtelsen til at tilbagebetale foretagne betalinger, når betingelsen er bekræftet."

"Artikel 95

Solidarisk hæftelse og kautionister

1 – Fordringshavere kan gøre krav på hele kreditbeløbet fra en hvilken som helst skyldner, der hæfter solidarisk, og kautionister, men summen af de beløb, de har modtaget fra alle sådanne skyldnere, må ikke overstige kreditbeløbet.

2 – Rettigheder over for den insolvente skyldner som følge af en solidarisk hæftende medskyldners eller kautionists eventuelle fremtidige betaling af gælden kan kun udøves under insolvensbehandlingen som en fordring, der er omfattet af en suspensiv betingelse, hvis fordringshaver ikke gør krav på den."

"Artikel 96

Gældskonvertering

1 – For så vidt angår den respektive ejers deltagelse i sagen:

a) dækkes andre fordringer end pengekrav af den anslåede værdi i euro på datoen for konkursens erklæring.

b) dækkes pengekrav, hvis beløb ikke er fastslået, af den anslåede værdi i euro på datoen for konkursens erklæring

c) dækkes fordringer i udenlandsk valuta eller indekser af værdien i euro på grundlag af den vekselkurs, der er gældende på datoen for konkursens erklæring på det sted, hvor den respektive betaling finder sted.

2 – Når de i stk. 1, litra a) og c), nævnte fordringer er anerkendt, anses de for endeligt omregnet til euro."

"Artikel 97

Annullering af kreditrettigheder og reelle garantier

1 – Ved konkursens erklæring annulleres følgende:

a) generelle kreditrettigheder, der er accessoriske i forhold til fordringer, som indehaves af staten, lokale myndigheder og socialsikringsinstitutioner, og som blev stiftet mere end 12 måneder før indledningen af insolvensbehandlingen

b) særlige kreditrettigheder, der er accessoriske i forhold til fordringer, som indehaves af staten, lokale myndigheder og socialsikringsinstitutioner, og som forfaldt mere end 12 måneder før indledningen af insolvensbehandlingen

- c) panterettigheder, for hvilke der er anmodet om tinglysning i de to måneder forud for indledningen af insolvensbehandlingen, og som er accessoriske i forhold til fordringer, som indehaves af staten, lokale myndigheder og socialsikringsinstitutioner
- d) hvis de ikke er fritaget for tinglysning, reelle garantier vedrørende fast ejendom eller løsøre, der skal tinglyses og indgår i konkursboet, som er accessoriske i forhold til fordringer, og som allerede er stiftet, men endnu ikke er tinglyst og ikke er omfattet af en anmodning om tinglysning
- e) reelle garantier vedrørende aktiver, der indgår i konkursboet, og som er accessoriske i forhold til de fordringer, der behandles som efterstillede fordringer.
- 2 – Når skyldner er erklæret konkurs, er tinglysning af pantebreve som sikkerhed for fordringer mod konkursboet ikke tilladt, hvilket også gælder efter insolvensbehandlings afslutning, medmindre den pågældende anmodning er fremsat før konkursens erklæring, eller, når der er tale om pant i fast ejendom som omhandlet i stk. 1, litra c), to måneder før samme dato."

"Artikel 98

Tildeling af rettigheder til en anmodende fordringshaver

1 – Efter anmodning fra den person, der er erklæret konkurs, har fordringshaveres ikke-efterstillede fordringer status som almindelige fordringer, der er placeret sidst i konkursordenen, mod alle løsørestande, der udgør en del af konkursboet, med hensyn til en fjerdedel af det pågældende beløb, svarende til højst 500 CU.

2 – I tilfælde af at et søgsmål indbragt af en fordringshaver påvirkes negativt af, at skyldneren erklæres konkurs i forbindelse med en sag, der er blevet indledt på et senere tidspunkt, tildeles den i stk. 1 nævnte rettighed sagsøgeren i den ældre sag. I det i artikel 264, stk. 3, litra b), omhandlede tilfælde påhviler den generelle fortrinsret til det løsøre, der tilhører den anmodende ægtefælle, og halvdelen af den fælles ejendom, sagsøgeren i den oprindeligt anlagte sag, selv om dens virkninger er blevet suspenderet."

"Artikel 99

Modregning

1 – Med forbehold af andre bestemmelser i denne lov kan fordringshavere, efter konkursens erklæring, modregne deres fordringer i gæld til boet, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) de retlige forudsætninger for modregning var opfyldt inden datoen for konkursens erklæring
- b) fordringen mod konkursboet opfyldte betingelserne i artikel 847 i den civile retsplejelov inden boets modkrav.

2 – I forbindelse med stk. 1, litra a) og b), finder følgende ikke anvendelse:

- b) fortabelsen af den frist, der er fastsat i artikel 780, stk. 1, i den civile retsplejelov
- b) den førtidige forfaldsdato og konvertering til kontanter som følge af bestemmelserne i artikel 91, stk. 1, og artikel 96.

3 – Modregninger berøres ikke af, at forpligtelserne er fastsat i forskellige valutaer eller beregningsenheder, hvis de frit kan omregnes ved betalingen af modkravet, og omregningen foretages til den vekselkurs, der er gældende på den dato, hvor modregningen får virkning.

4 – Modregning er ikke tilladt:

- a) hvis gælden til boet var stiftet efter datoen for konkursens erklæring, nærmere bestemt som følge af ophævelse af dispositioner til fordel for konkursboet
- b) hvis fordringshaveren har erhvervet fordringen fra en anden person efter datoen for konkursens erklæring
- c) ved anvendelse af gæld tilhørende den insolvente part, som boet ikke hæfter for
- d) mellem gæld til boet og efterstillede fordringer mod konkursboet."

"Artikel 100

Suspension af forældelsesfrister

Udstedelsen af konkursdekretet medfører suspension af alle forældelsesfrister, hvilket skyldner kan anfægte under behandlingen."

"Artikel 101

Likvidationsordninger

Bestemmelserne i dette kapitel tilsidesætter ikke bestemmelserne i artikel 283 ff. i værdipapirloven."

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

Insolvensbehandlings virkninger på verserende sager behandles i artikel 8589 i CIRE:

"Artikel 85

Virkninger på verserende sager

1 – Når skyldner er erklæret konkurs, knyttes alle sager, hvor der foretages undersøgelser af konkursboets aktiver, indledt mod skyldneren eller endog mod tredjemand, men hvis resultat kan påvirke konkursboets værdi, og alle søgsmål indbragt af skyldneren, og som udelukkende vedrører aktiver, til insolvensbehandlingen, forudsat at insolvensbehandleren anmoder herom, når det er hensigtsmæssigt i forbindelse med insolvensbehandlingen.

2 – Dommeren anmoder retten eller den kompetente myndighed om, med henblik på indførelse heraf i sagsakterne, at fremsende oplysninger om alle tilfælde, hvor der er foretaget beslaglæggelse eller tilbageholdelse af varer i forbindelse med konkursboet.

3 – Insolvensbehandleren træder i alle de tilfælde, der er nævnt i de foregående stykker, i stedet for den insolvente part, uanset disse tilfældes tilknytning til insolvensbehandlingen eller den anden parts samtykke."

"Artikel 86

Tilknytning til insolvensbehandling

1 – Efter anmodning fra insolvensbehandleren knyttes sager til sagsakterne i insolvensbehandlingen, hvor personer, der hæfter for den insolvente parts gæld, eller, hvis der er tale om en gift fysisk person, ægtefællen, hvis der ikke er tale om særeje, er erklæret konkurs.

2 – Når skyldner er et erhvervsdrivende selskab, gælder de samme virkninger for de tilfælde, hvor selskaber, som det pågældende selskab kontrollerer i henhold til lov om kommercielle selskaber, eller som indgår i en concern med det pågældende selskab, er erklæret konkurs.

3 – Den i stk. 2 omhandlede tilknytning kan fastsættes automatisk af dommeren i den sag, hvortil dokumenter vedhæftes, eller kan kræves af alle de skyldnere, der er erklæret insolvente i de sager, der skal tilknyttes.

4 – Når der er anlagt sag ved retter med en anden kompetence som følge af sagens genstand, kan tilknytning kun fastslås efter begæring fra insolvensbehandleren i en sag anlagt ved en domstol med specialiseret kompetence, eller hvis dommeren i samme sag udsteder et konkursdekret."

"Artikel 87

Voldgiftsaftaler

1 – Virkningen af voldgiftsaftaler vedrørende tvister, som den insolvente part er involveret i, og hvor resultatet af sådanne tvister kan påvirke konkursboets værdi, suspenderes, uden at dette dog berører bestemmelserne i de relevante internationale traktater.

2 – Verserende sager på datoen for konkursens erklæring videreføres, jf. dog artikel 85, stk. 3, og artikel 128, stk. 5."

"Artikel 88

Fuldbyrdelsesprocedurer

1 – Konkursens erklæring medfører suspension af enhver fuldbyrdelsesprocedure eller foranstaltning, der er indledt af fordringshavere, og som har indvirkning på konkursboets aktiver og forhindrer, at fuldbyrdelsesprocedurer indledes eller videreføres af den insolvente parts fordringshavere. Hvis der anlægges sag mod andre parter, videreføres fuldbyrdelsen imidlertid over for disse parter.

2 – Når fuldbyrdelsesforanstaltninger videreføres over for andre parter, og der ikke er behov for tilknytning i henhold til artikel 85, stk. 2, fremsendes der blot en transskribering af sagerne vedrørende den insolvente part med henblik på indførelse i sagsakterne.

3 – Fuldbyrdelsessager, der er suspenderet i henhold til stk. 1, opløses, med hensyn til den insolvente part, så snart insolvensbehandlingen er afsluttet i henhold til artikel 230, stk. 1, litra a) og d), undtagen når det drejer sig om udøvelse af retten til tilbageførsel.

4 – Det er insolvensbehandlerens ansvar skriftligt og helst elektronisk at underrette de retshåndhævende myndigheder, som er udpeget i fuldbyrdelsesprocedurer, der påvirkes af konkursdekretet, og som den nævnte insolvensbehandler har kendskab til, eller at underrette retten, når fuldbyrdelsesproceduren er indledt af en justitssekretær, om de faktiske omstændigheder, der er beskrevet i stk. 3."

"Artikel 89

Sager vedrørende gæld i konkursboet

1 – I tre måneder efter datoen for konkursens erklæring kan der ikke stilles forslag om fuldbyrdelse vedrørende betaling af gæld fra konkursboet.

2 – Foranstaltninger, herunder fuldbyrdelsesprocedurer, vedrørende gæld i konkursboet, videreføres ved tilknytning til insolvensbehandlingen, med undtagelse af fuldbyrdelse vedrørende skattegæld."

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

Insolvensorganerne består af insolvensbehandleren, kreditorudvalget og skiftesamlingen. Kreditorudvalget og skiftesamlingen indebærer fordringshavernes deltagelse i overensstemmelse med bestemmelserne i CIRE's artikel 6680:

"Artikel 66

Dommerens nedsættelse af kreditorudvalget

1 – Før skiftesamlingen, nærmere bestemt ved udstedelsen af konkursdekretet, nedsætter dommeren et kreditorudvalg bestående af tre eller fem medlemmer og to suppleanter. Kreditorudvalget ledes fortrinsvis af virksomhedens største fordringshaver, og valget af de øvrige medlemmer sikrer en passende repræsentation af de forskellige klasser af fordringshavere med undtagelse af fordringshavere med efterstillede fordringer.

2 – Dommeren kan beslutte ikke at gå videre med den i stk. 1 fastsatte nedsættelse, når han eller hun anser det for berettiget på grund af konkursboets beskedne størrelse, likvidationens enkelthed eller et begrænset antal fordringshavere.

3 – Med henblik på stk. 1 repræsenterer en af udvalgets medlemmer de arbejdstagere, som har fordringer mod selskabet, og dette medlem vælges i overensstemmelse med ønsket fra arbejdstagerne selv eller medarbejderudvalget, hvis et sådant er nedsat.

4 – Medlemmerne af kreditorudvalget kan være fysiske eller juridiske personer. Når der vælges en juridisk person, udnævner den pågældende juridiske person sin repræsentant gennem en fuldmagt eller et dokument, der er underskrevet af en person, hvis underskrift er bindende for selskabet.

5 – Statslige myndigheder og socialsikringsinstitutioner kan kun udpeges til formand for kreditorudvalget, hvis sagsakterne indeholder et officielt påbud udstedt af det medlem af regeringen, der fører tilsyn med de pågældende enheder, som tillader udøvelsen af funktionen og angiver repræsentanten."

"Artikel 67

Indlæg på skiftesamlingen

1 – Skiftesamlingen kan se bort fra kreditorudvalget, udskifte ethvert medlem af eller enhver suppleant til det af dommeren nedsatte udvalg, vælge to yderligere medlemmer, og hvis dommeren ikke har nedsat udvalget, selv nedsætte et udvalg bestående af tre, fem eller syv medlemmer og to suppleanter, udnævne formanden og til enhver tid ændre udvalgets sammensætning, uanset om der er tale om en rimelig grund.

2 – De medlemmer af kreditorudvalget, der vælges af skiftesamlingen, skal ikke nødvendigvis være fordringshavere, og skiftesamlingen er i forbindelse med valget heraf, ligesom ved udpegelsen af formanden, ikke forpligtet til at opfylde betingelserne i artikel 66, stk. 1, men skal blot opfylde den i artikel 66, stk. 3, fastsatte betingelse.

3 – Skiftesamlingens afgørelser som omhandlet i stk. 1 træffes med det flertal, der er fastsat i artikel 53, stk. 1, medmindre det drejer sig om berettiget afskedigelse af et medlem."

"Artikel 68

Kreditorudvalgets opgaver og beføjelser

1 – Ud over andre opgaver, der er særligt betroet det, har kreditorudvalget ansvaret for at føre tilsyn med og samarbejde med insolvensbehandleren.

2 – Kreditorudvalget kan under udførelsen af sine opgaver frit undersøge poster i skyldners regnskaber og anmode insolvensbehandleren om at fremlægge de oplysninger, det finder nødvendige."

"Artikel 69

Kreditorudvalgets afgørelser

1 – Kreditorudvalget mødes efter indkaldelse fra formanden eller to andre medlemmer.

2 – Kreditorudvalget må ikke forhandle, hvis ikke et flertal af udvalgets medlemmer er til stede. Afgørelser træffes med et flertal af de tilstedeværende medlemmers stemmer, og formanden har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed.

3 – Skriftlige afstemninger tillades med samtykke fra samtlige medlemmer.

4 – Formanden underretter dommeren om kreditorudvalgets afgørelser.

5 – Kreditorudvalgets afgørelser kan ikke ankes til retten."

"Artikel 70

Kreditorudvalgsmedlemmernes ansvar

Medlemmerne af kreditorudvalget er ansvarlige over for fordringshavere i insolvensbehandlingen for skader som følge af culpøs manglende overholdelse af deres pligter, og bestemmelserne i artikel 59, stk. 4, finder anvendelse."

"Artikel 71

Godtgørelse af udgifter

Medlemmerne af kreditorudvalget er ikke lønnede og har kun ret til godtgørelse af udgifter, der er strengt nødvendige for udførelsen af deres opgaver."

"Artikel 72

Deltagelse i skiftesamlingen

1 – Alle fordringshavere i insolvensbehandlingen har ret til at deltage i skiftesamlingen, og det samme har personer med de i artikel 95, stk. 2, omhandlede rettigheder, som i henhold til denne bestemmelse ikke kan udøves under insolvensbehandlingen.

2 – Bestemmelserne i artikel 73, stk. 1 og 4, finder tilsvarende anvendelse på retten til at deltage i skiftesamlingen for fordringshavere med efterstillede krav.

3 – Fordringshavere kan lade sig repræsentere af en repræsentant med særlige beføjelser til formålet.

4 – Når det er nødvendigt, for at virksomheden kan fungere tilfredsstillende, kan dommeren begrænse deltagelsen i skiftesamlingen til fordringshavere med fordringer over et vist beløb, som ikke må overstige 10 000 EUR. Fordringshavere, der påvirkes heraf, kan lade sig repræsentere af en anden fordringshaver, hvis fordring mindst er lig med den fastsatte grænse, eller gå sammen i en gruppe for at nå op på det krævede beløb og deltage via en fælles repræsentant.

5 – Insolvensbehandleren, medlemmerne af kreditorudvalget og skyldneren og skyldners direktører har ret og pligt til at deltage.

6 – Det er ligeledes muligt for op til tre repræsentanter for medarbejderudvalget at deltage i skiftesamlingen, eller, hvis der ikke er nedsat et sådant udvalg, op til tre repræsentanter udpeget af arbejdstagerne selv. Anklagemyndigheden kan også deltage."

"Artikel 73

Stemmerettigheder

1 – Fordringer giver én stemme for hver euro eller brøkdelt heraf, hvis sådanne fordringer allerede er anerkendt ved en endelig afgørelse i det bilag, der bekræfter og rangordner fordringerne eller i forbindelse med en senere kontrol, eller hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) fordringshaveren har allerede anmeldt en fordring under behandlingen, eller, hvis fristen i dommen for anmeldelse af fordringer ikke er udløbet, anmelder sådanne fordringer på selve skiftesamlingen udelukkende med henblik på deltagelse i skiftesamlingen

b) fordringerne anfægtes ikke på skiftesamlingen af insolvensbehandleren eller af en fordringshaver med stemmeret.

2 – Det antal stemmer, som en fordring, der er omfattet af en suspensiv betingelse, giver, fastsættes altid af dommeren under hensyntagen til sandsynligheden for, at denne betingelse opfyldes.

3 – Efterstillede fordringer giver ikke stemmeret, medmindre skiftesamlingens afgørelse vedrører godkendelse af en insolvensplan.

4 – Efter anmodning fra en berørt part kan dommeren tildele stemmer til anfægtede fordringer med angivelse af det respektive beløb, idet der foretages en afvejning af alle de relevante forhold, herunder sandsynligheden for beløbet og arten af det efterstillede krav, og, når der er tale om krav, der er omfattet af en suspensiv betingelse, sandsynligheden for, at denne betingelse opfyldes.

5 – Dommerens afgørelse som omhandlet i stk. 4 kan ikke ankes.

6 – Afgørelser, der træffes af skiftesamlingen, anses under ingen omstændigheder for at være ugyldige som følge af en efterfølgende bekræftelse af, at fordringshaverne rent faktisk havde ret til et andet antal stemmer end dem, de var blevet tildelt.

7 – Med forbehold af andre forhold, der er omhandlet i de foregående stykker, giver fordringer med reelle garantier, som skyldner ikke hæfter personligt for, én stemme for hver euro af det pågældende beløb, eller den værdi, der gives som garanti, hvis garantien er lavere."

"Artikel 74

Formandskab

Skiftesamlingen ledes af dommeren."

"Artikel 75

Indkaldelse af skiftesamlingen

1 – Skiftesamlingen indkaldes af dommeren, på dommerens eget initiativ eller efter anmodning fra insolvensbehandleren, kreditorudvalget eller en fordringshaver eller en gruppe af fordringshavere, hvis fordringer ifølge dommerens skøn udgør mindst en femtedel af de samlede ikke-efterstillede fordringer.

2 – Dato, tid, sted og dagsorden for skiftesamlingen meddeles straks de berørte parter mindst ti dage i forvejen via en bekendtgørelse på CitiuS-webstedet og opslag på døren til skyldners hjemsted eller bopæl og skyldners forretningssteder.

3 – De fem største fordringshavere såvel som skyldneren, skyldnerens direktører og medarbejderudvalget underrettes også om dato, tid og sted for skiftesamlingen via meddelelser sendt pr. anbefalet brev med samme varsel.

4 – De bekendtgørelser og meddelelser, der er nævnt i de foregående stykker, indeholder endvidere følgende oplysninger:

a) identificering af behandlingen

b) skyldners navn og hjemsted eller bopæl, hvis denne kendes

c) meddelelse til fordringshavere, der endnu ikke har anmeldt deres fordringer, om, at de skal gøre dette, hvis den frist for anmeldelse af fordringer, der er fastsat i kendelsen, ikke er udløbet, med oplysning om, at anmodninger, der blot vedrører deltagelse i skiftesamlingen, kan fremsættes på selve samlingen, hvis ovennævnte frist ikke er udløbet på mødedatoen

d) eventuelle begrænsninger for deltagelse, jf. artikel 72, stk. 4, med oplysninger om muligheden for gruppering eller repræsentation."

"Artikel 76

Udsættelse af skiftesamlingen

Dommeren kan beslutte at udsætte skiftesamlingen og træffe afgørelse om genoptagelse heraf inden for 15 arbejdsdage."

"Artikel 77

Flertal

Bortset fra tilfælde, hvor denne lov kræver et større flertal eller fastsætter andre krav, træffes skiftesamlingens afgørelser med et flertal af de afgivne stemmer. Hverken/eller-stemmer tages ikke i betragtning ved afstemningen, uanset hvor mange fordringshavere der er til stede eller repræsenteret, eller hvor stor en andel af fordringerne der besiddes."

"Artikel 78

Klage til dommeren og appel

1 – Insolvensbehandleren og enhver fordringshaver med stemmeret kan klage til dommeren, enten mundtligt eller skriftligt, om, at skiftesamlingens afgørelser strider mod fordringshavernes fælles interesse, forudsat at klagen fremsættes på selve skiftesamlingen.

2 – En retsafgørelse, der tager en klage til følge, kan ankes af enhver fordringshaver, der afgav sin stemme til den vindende side. En afgørelse om afvisning af en klage kan kun ankes af klageren."

"Artikel 79

Oplysninger

Insolvensbehandleren giver på anmodning herom skiftesamlingen oplysninger om alle spørgsmål, der falder ind under dennes ansvarsområde."

"Artikel 80

Skiftesamlingens beføjelser

Alle afgørelser, der træffes af skiftesamlingen, kan tilbagekaldes af skiftesamlingen, og en positiv afgørelse fra skiftesamlingen tillader kun foranstaltninger, der i henhold til denne lov kræver godkendelse fra kreditorudvalget."

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Insolvensbehandleren kan anvende eller råde over konkursboets aktiver i overensstemmelse med bestemmelserne i CIRE's artikel 149, 150, 157 og 158:

"Artikel 149

Beslaglæggelse af aktiver

1 – Når konkursdekretet er afsagt, vil regnskabsdokumenter og alle de aktiver, der udgør konkursboet, blive beslaglagt, selv om de:

- a) har været omfattet af et sikrende retsmiddel, pantsat eller på nogen måde beslaglagt eller tilbageholdt under enhver behandling, med undtagelse af dem, der er blevet beslaglagt som følge af en strafbar handling, uanset om det drejer sig om en forbrydelse eller blot en administrativ forseelse
- b) er blevet tildelt til fordringshavere i henhold til den civile retsplejelovs artikel 831 ff.

2 – Hvis aktiverne allerede er solgt, vil indtægterne fra salget blive beslaglagt, hvis sådanne indtægter ikke allerede er udbetalt til fordringshaverne eller fordelt mellem dem."

"Artikel 150

Overdragelse af beslaglagte aktiver

1 – Beføjelsen til at beslaglægge aktiver følger af konkursens erklæring, og insolvensbehandleren skal, med forbehold af bestemmelserne i artikel 756, stk. 1 og 2, i den civile retsplejelov, sikre, at aktiverne straks overdrages til insolvensbehandleren, således at de forbliver i dennes varetægt. Denne varetægt vil være underlagt de almindelige regler og navnlig dem, der gælder for forvaring af pantsatte aktiver.

2 – Beslaglæggelse foretages af insolvensbehandleren med bistand fra kreditorudvalget eller en repræsentant for nævnte udvalg, hvis et sådant er nedsat, og i givet fald i nærværelse af den fordringshaver, der har begæret skyldneren konkurs, og den insolvente part.

3 – Når det er besværligt for insolvensbehandleren at beslaglægge aktiverne personligt i sager, hvor varerne befinder sig i et andet distrikt end det distrikt, hvor insolvensbehandlingen finder sted, foretages en sådan beslaglæggelse af en kurator, og aktiverne overdrages til en depotinstitution, men efter insolvensbehandlerens påbud.

4 – Beslaglæggelse foregår ved, at aktiverne tages i forvaring eller ved direkte overdragelse ved hjælp af en specificeret liste i overensstemmelse med følgende regler:

a) hvis aktiverne allerede er overdraget til en retslig depotinstitution, forbliver de der, men kan stilles til rådighed, dog udelukkende efter insolvensbehandlerens påbud

b) hvis der opstår vanskeligheder med at tage sig af aktiverne, eller hvis der er tvivl om, hvilke aktiver der er i forvaring, kan insolvensbehandleren anmode justitssekretæren om at tage hen til det sted, hvor aktiverne opbevares, hvorefter aktiverne, når vanskelighederne er løst, eller tvivlsspørgsmål afklaret, overdrages til denne

c) når beslaglæggelse anfægtes eller modarbejdes, kan insolvensbehandleren anmode om bistand fra ordensmagten, og døren eller pengeskabet åbnes med tvang, hvorefter der udarbejdes en officiel meddelelse om hændelsen

d) arrest består i at beskrive og evaluere aktiverne og tage dem i forvaring

e) både når aktiver tages i forvaring, og når aktiverne overdrages ved hjælp af en specificeret liste, udarbejder insolvensbehandleren eller dennes assistent et dokument med en beskrivelse og nummerering af aktiverne, som i en opgørelse, der, hvor det er relevant, angiver den tildelte værdi, uanset om aktiverne er overdraget til insolvensbehandleren eller til den særlige depotinstitution, og hvori der henvises til alle de spørgsmål, der er relevante for behandlingen

f) dokumentet underskrives af den person, der er vidne til proceduren, og af ejeren eller indehaveren af de beslaglagte aktiver, eller, hvis sidstnævnte ikke kan eller ikke vil underskrive, af to af de tilstedeværende vidner.

5 – Når en insolvent part udsættes fra sin sædvanlige bopæl, finder bestemmelserne i artikel 862 i den civile retsplejelov anvendelse.

6 – Betalinger, som insolvensbehandleren modtager i kontanter, skal, bortset fra hvad der er strengt nødvendigt for at dække de løbende administrative udgifter, straks deponeres i et kreditinstitut efter insolvensbehandlerens valg."

"Artikel 157

Tidlig lukning

Insolvensbehandleren kan lukke en eller flere af skyldners virksomheder inden bedømmelsesmødet:

a) med kreditorudvalgets samtykke, hvis et sådant udvalg er nedsat

b) hvis skyldneren ikke modsætter sig, hvis der ikke er nedsat et kreditorudvalg, eller hvis dommeren, til trods for at skyldneren har gjort indsigelse, tillader det med den begrundelse, at det vil forringe værdien af konkursboet betydeligt, hvis en sådan foranstaltning udskydes til datoen for bedømmelsesmødet."

"Artikel 158

Indledning af salget af aktiver

1 – Når konkursdekretet er udstedt, og bedømmelsesmødet er afholdt, sælger insolvensbehandleren omgående alle beslaglagte aktiver i konkursboet uanset passiverne, forudsat at fordringshaverne ikke har modsat sig et sådant salg på bedømmelsesmødet.

2 – Insolvensbehandleren foretager dog et tidligt salg af aktiver, der tilhører konkursboet, og som ikke kan bevares, da de er fordærlige eller risikerer at falde i værdi.

3 – Hvis det besluttes at afholde det tidlige salg af aktiver som omhandlet i stk. 2, underretter insolvensbehandleren skyldner, kreditorudvalget, når et sådant er nedsat, og dommeren herom mindst to dage forud for salget og offentliggør afgørelsen på CitiuS-webstedet.

4 – På eget initiativ eller efter anmodning fra skyldneren, kreditorudvalget eller enhver af fordringshaverne i insolvensbehandlingen eller konkursboet kan dommeren standse det i stk. 2 omhandlede tidlige salg af aktiver. Denne afgørelse meddeles omgående insolvensbehandleren, skyldneren, kreditorudvalget og den fordringshaver, der har fremsat anmodningen. Afgørelsen kan ikke ankes.

5 – I den i stk. 4 nævnte anmodning skal den berørte part angive begrundelsen for ikke at sælge aktiverne og så vidt muligt forelægge et brugbart alternativ til den af insolvensbehandleren planlagte foranstaltning."

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Klasser af fordringer mod konkursboet og behandlingen af fordringer, der anmeldes efter indledningen af insolvensbehandlingen, herunder gælden i konkursboet, er i det væsentlige omfattet af artikel 4751 i CIRE:

"Artikel 47

Begrebet "fordringshavere i insolvensbehandlingen" og klasser af fordringer mod konkursboet

1 – Når skyldner er erklæret konkurs, betragtes alle fordringshavere med fordringer mod den insolvente parts ejendom, eller fordringer, som er sikret ved aktiver, der indgår i konkursboet, som ligger forud for erklæringen, for at være fordringshavere i insolvensbehandlingen uanset nationalitet eller bopæl.

2 – De i stk. 1 nævnte fordringer såvel som tilsvarende fordringer og den tilsvarende gæld benævnes i denne lov som henholdsvis fordringer og gæld i insolvensbehandlingen.

3 – Fordringer, der bevisligt er erhvervet i løbet af behandlingen, svarer til fordringer i insolvensbehandlingen på datoen for konkursens erklæring.

4 – I denne lov forstås ved fordringer i insolvensbehandlingen:

a) "sikrede" og "privilegerede" fordringer, der er omfattet af henholdsvis reelle garantier, herunder særlige kreditbeføjelser, og generelle kreditrettigheder i forhold til aktiver, der indgår i konkursboet, op til det beløb, der svarer til værdien af de sikrede eller generelle rettigheder, idet der tages hensyn til eventuelle gældende forpligtelser

b) "efterstillede" fordringer, som anført i artikel 48, medmindre de er omfattet af generelle eller særlige kreditrettigheder, eller pantebreve, som ikke udløber som følge af virkningerne af konkursens erklæring

c) "almindelige" fordringer, som er alle andre fordringer."

"Artikel 48

Efterstillede fordringer

Følgende fordringer anses for efterstillede og rangordnes efter andre fordringer i konkursbehandlingen:

c) fordringer, der indehaves af personer, som står i et særligt forhold til skyldner, forudsat at det særlige forhold allerede forelå, da fordringen blev erhvervet, og fordringer, der indehaves af personer, til hvem de er overført i løbet af de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

b) renter af ikke-efterstillede fordringer stiftet efter konkursens erklæring, med undtagelse af fordringer, der er omfattet af en reel garanti og af generelle kreditrettigheder, op til værdien af de respektive aktiver

c) fordringer, som er efterstillede efter aftale mellem parterne

d) fordringer, hvis genstand er betalinger, der foretages af skyldner uden beregning

e) fordringer mod konkursboet, der som følge af en ophævelse til fordel for konkursboet tilfalder tredjemand som følge af ond tro

f) renter af efterstillede fordringer, der er stiftet efter konkursens erklæring

g) fordringer vedrørende aktionærlån."

"Artikel 49

Personer i et særligt forhold til skyldner

1 – Følgende personer anses for at stå i et særligt forhold til en skyldner, som er en fysisk person:

a) skyldners ægtefælle og personer, som skyldner er blevet skilt fra i de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

b) slægtninge i op og nedstigende linjer eller søskende til skyldner eller en af de personer, der er omhandlet i litra a)

c) ægtefæller til skyldners slægtninge i op og nedstigende linjer eller søskende

d) personer, der har boet sammen med skyldneren i en fælles husstand i en periode inden for de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen.

2 – Følgende personer anses for at stå i et særligt forhold til en skyldner, som er en juridisk person:

a) partnere, samarbejdspartnere eller medlemmer, som hæfter juridisk for gælden, og personer, som har haft denne status i de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

b) enheder, der har været i et kontrolforhold eller koncernforhold med selskabet i henhold til artikel 21 i lov om værdipapirer i de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

c) de juridiske eller faktiske direktører for skyldner og personer, der har været juridiske eller faktiske direktører på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

d) enheder, der er forbundet med de i litra c) omhandlede personer, i en hvilken som helst af de former, der er omhandlet i stk. 1.

3 – I tilfælde, hvor insolvens kun vedrører én selvstændig ejendom, er de personer, der anses for at stå i et særligt forhold til skyldner, de respektive ejere og direktører samt personer, der er forbundet med sådanne personer i en eller flere af de former, der er omhandlet i de foregående litraer, og hvis der er tale om boer ved arv inden afkald på eller accept heraf, de personer, der er knyttet til den person, hvis bo forvaltes, på en af de i stk. 1 nævnte måder, på det tidspunkt, hvor forvaltningen blev indledt, eller i de to foregående år."

"Artikel 50

Krav, der er omfattet af en suspensiv betingelse

1 – I denne lov forstås ved krav, der er omfattet af henholdsvis en suspensiv betingelse og en ugyldighedsbetingelse, krav, hvis stiftelse eller fortsatte eksistens er genstand for en fremtidig og usikker begivenhed, og som er eksigible i henhold til en lov eller retsafgørelse.

2 – Krav, der er omfattet af en suspensiv betingelse, er:

a) krav, der følger af insolvensbehandlerens afvisning af fuldbyrdelse eller førtidige opsigelse af bilaterale aftaler under indgåelse på datoen for konkursens erklæring eller ophævelse af dispositioner til fordel for konkursboet, så længe en sådan afvisning eller ophævelse ikke har fundet sted

b) krav, som ikke kan gøres gældende over for den insolvente part uden forudgående salg af den anden parts pantsatte aktiv, så længe et sådant salg ikke har fundet sted

c) krav mod konkursboet, som den insolvente part ikke hæfter personligt for, så længe gælden ikke er forfaldet."

"Artikel 51

Gæld i konkursboet

1 – Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat ved lov, er følgende, ud over anden gæld, der er klassificeret som sådan i denne lov, gæld i konkursboet:

a) udgifterne til insolvensbehandlingen

b) vederlag til insolvensbehandleren og dennes udgifter og kreditorudvalgets medlemmers udgifter

c) gæld stiftet i forbindelse med administration, likvidation og deling af konkursmassen

d) gæld som følge af handlinger foretaget af insolvensbehandleren under udøvelsen af dennes hverv

e) gæld stiftet som følge af en bilateral aftale, som insolvensbehandleren ikke kan afvise at overholde, medmindre den vedrører en periode, der ligger forud for konkursens erklæring

f) gæld stiftet som følge af en bilateral aftale, som insolvensbehandleren ikke kan afvise at overholde, medmindre den svarer til godtgørelse, der allerede er ydet af den anden part forud for konkursens erklæring, eller som vedrører en periode, der ligger forud for erklæringen

g) gæld stiftet som følge af en aftale, hvis formål er en længerevarende betaling, svarende til en godtgørelse, der allerede er ydet af den anden part, og som den midlertidige kurator har krævet overholdt

h) gæld som følge af handlinger foretaget af den midlertidige kurator under udøvelsen af dennes hverv

i) gæld, hvis formål er berigelse af konkursboet uden grund

j) forpligtelsen til at yde underholdsbidrag vedrørende en periode, der ligger forud for datoen for konkursens erklæring, i henhold til bestemmelserne i artikel 93.

2 – Fordringer svarende til gæld i konkursboet og indehavere af sådanne fordringer benævnes i denne lov som henholdsvis fordringer mod konkursboet og fordringshavere i konkursboet.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Reglerne for anmeldelse, kontrol og optagelse af fordringer er fastsat i CIRE's artikel 128140:

"Artikel 128

Anmeldelse af fordringer

1 – Inden for den frist, der er fastsat i konkursdekretet, er fordringshavere i insolvensbehandlingen, herunder anklagemyndigheden i forbindelse med forsvaret af interesserne for de enheder, som denne repræsenterer, forpligtede til at anmelde fordringer via en anmodning, ledsaget af alle tilgængelige bilag, som indeholder oplysninger om:

a) oprindelse, forfaldsdato, hovedstol og renter

b) de underordnede betingelser, såvel suspensive betingelser som ugyldighedsbetingelser

c) fordringernes art, det være sig almindelige, efterstillede, privilegerede eller sikrede fordringer, og i sidstnævnte tilfælde de aktiver eller rettigheder, som er genstand for garantien, og de relevante registreringsoplysninger, hvis det er relevant

d) eventuelle personlige garantier med identifikation af kautionisterne

e) den gældende morarentesats.

2 – Anmodningen stiles til insolvensbehandleren og sendes via elektronisk dataoverførsel i henhold til bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, i den relevante ministerielle bekendtgørelse.

3 – Når fordringshavere i insolvensbehandlingen ikke er sponsorerede, indgives anmodningen om anmeldelse af fordringer til insolvensbehandlerens erhvervsadresse eller sendes pr. e-mail eller anbefalet brev. Insolvensbehandleren underskriver ved leveringen eller sender senest tre dage efter modtagelsen fordringshavere en bekræftelse af modtagelsen på samme måde som den, der blev brugt til at anmelde fordringen.

4 – Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse af fordringer kan ske ved anvendelse af den formular, der er anført på det relevante websted i henhold til en ministeriel bekendtgørelse udstedt af justitsministeren eller i standardformularen for anmeldelse af fordringer i henhold til artikel 54 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 i de tilfælde, hvor denne forordning finder anvendelse.

5 – Formålet med kontrollen er at kontrollere alle fordringer i insolvensbehandlingen, uanset deres art og grundlag, og selv fordringshavere, hvis fordringer er blevet anerkendt ved en endelig afgørelse, skal anmelde sådanne fordringer i forbindelse med insolvensbehandlingen, hvis de ønsker at opnå betaling."

"Artikel 129

Liste over anerkendte og ikke-ankendte fordringer

1 – Senest 15 dage efter udløbet af fristen for anmeldelse af fordringer forelægger insolvensbehandleren rettens kontor en liste over alle anerkendte fordringshavere og en liste over ikke-ankendte fordringshavere, begge i alfabetisk orden, som ikke kun vedrører personer, der har anmeldt fordringer, men også personer, hvis rettigheder fremgår af skyldners regnskaber, eller som insolvensbehandleren er blevet bekendt med på anden vis.

2 – Listen over anerkendte fordringshavere omfatter identifikation af hver enkelt fordringshaver, fordringens art, hovedstol og renter på datoen for udløbet af fristen for anmeldelse af fordringer, personlige og reelle garantier, rettigheder, den gældende morarentesats, eventuelle suspensive betingelser eller ugyldighedsbetingelser og værdien af de aktiver, der udgør konkursboet, og for hvilke der foreligger reelle kreditgarantier, som debitor ikke hæfter personligt for.

3 – Listen over ikke-ankendte fordringshavere indeholder en begrundelse for den manglende anerkendelse.

4 – Insolvensbehandleren skal underrette alle ikke-ankendte fordringshavere samt fordringshavere, hvis fordringer er blevet anerkendt, uden at de har anmeldt fordringen, eller på andre vilkår end i henhold til anmeldelsen, pr. anbefalet brev eller med et af de midler, der er anført i artikel 128, stk. 2 og 3, og kendte fordringshavere, som har deres sædvanlige opholdssted, bopæl eller vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen blev indledt, herunder skattemyndighederne og socialsikringsinstitutionerne i disse medlemsstater, underrettes endvidere i overensstemmelse med artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015.

5 – Den i stk. 4 omhandlede meddelelse kan sendes pr. e-mail, hvis fordringen er anmeldt pr. e-mail, og anses for at være sendt på afsendelsesdagen. Insolvensbehandleren vedhæfter de respektive beviser for levering som bilag til sagsakterne."

"Artikel 130

Indsigelse mod listen over anerkendte fordringshavere

1 – Senest ti dage efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 129, stk. 1, kan enhver berørt part gøre indsigelse mod listen over anerkendte fordringshavere ved at sende en anmodning til dommeren med angivelse af begrundelsen for den uberettigede opførelse på listen, udelukkelsen af fordringer eller et ukorrekt beløb for anerkendte fordringer.

2 – For så vidt angår fordringshavere, der underrettes pr. anbefalet brev, beregnes fristen på ti dage fra den tredje arbejdsdag efter datoen for afsendelsen.

3 – Såfremt der ikke gøres indsigelse mod listen, foretages kontrollen og rangordningen af fordringer straks, hvorved den liste over anerkendte fordringshavere, insolvensbehandleren har udarbejdet, godkendes, medmindre der er tale om en åbenlys fejl, og fordringerne rangordnes på grundlag af nævnte liste."

"Artikel 131

Svar på indsigelse

1 – Insolvensbehandleren kan besvare enhver indsigelse, og det samme kan enhver berørt part, der har den modsatte holdning, herunder skyldneren.

2 – Hvis indsigelsen er baseret på uretmæssig optagelse af en specifik fordring på listen over anerkendte fordringshavere, på manglende opfyldelse af de gældende betingelser eller på den omstændighed, at fordringen vedrører et uforholdsmæssigt stort beløb eller er fastsat til et højere beløb end det korrekte beløb, er det kun den relevante fordringshaver, der kan svare.

3 – Svarskriftet fremsendes senest ti dage efter udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 130, eller den meddelelse, der er sendt til fordringshavere, og som er genstand for indsigelsen, alt efter hvad der er relevant, idet indsigelsen ellers tages til følge."

"Artikel 132

Indgivelse af indsigelser og svarskrifter

Listerne over fordringer, som insolvensbehandleren har anerkendt og ikke har anerkendt, indsigelser og svarskrifter registreres som et enkelt bilag."

"Artikel 133

Undersøgelse af fordringer og den insolvente parts regnskaber

I løbet af den periode, der er fastsat for indsigelser og svarskrifter og for berørte parter og kreditorudvalgets undersøgelse af fordringerne, skal insolvensbehandleren stille fordringerne, den relevante dokumentation for fordringerne og den insolvente parts regnskaber til rådighed på et passende sted, som anføres i slutningen af listerne over anerkendte og ikke-ankendte fordringshavere."

"Artikel 134

Bevismidler, kopier og afkald på underretning

1 – Bestemmelserne i artikel 25, stk. 2, finder anvendelse på indsigelser og svarskrifter.

2 – Rekvirenten er kun forpligtet til at indgive to kopier af de indgivne dokumenter med henblik på de berørte parter indsigt heri, hvoraf én kopi er beregnet til arkivering i retten, mens den anden opbevares af rettens kontor. Når dokumenterne indgives på et digitalt medie, kan rettens kontor udskrive dokumenterne.

3 – Undtagelsesvis vedhæftes eller udskrives en yderligere kopi med henblik på overdragelse til fordringshaveren i tilfælde, hvor indsigelsen vedrører anerkendte fordringer og ikke er indgivet af den pågældende fordringshaver.

4 – Indsigelser meddeles kun de respektive fordringshavere, når det ikke er dem, der gør indsigelse.

5 – Inden for den frist, der er fastsat for indsigelser og svarskrifter, ligger sagsakterne på rettens kontor med henblik på de berørte parter analyse og indsigt."

"Artikel 135

Kreditorudvalgets udtalelse

Senest ti dage efter udløbet af fristen for fremsendelse af svarskrifter til indsigelser vedhæfter kreditorudvalget deres udtalelse til sagsakterne."

"Artikel 136

Afslutning af behandlingen

1 – Når udtalelsen fra kreditorudvalget er blevet vedhæftet sagsakterne, eller den frist, der er fastsat i artikel 135, er udløbet, uden at en sådan udtalelse er indgivet, erklærer dommeren ved en kendelse, at fordringer på den pågældende liste, mod hvilke der ikke er gjort indsigelse, er bekræftet, medmindre der er tale om en åbenbar fejl. Dommeren kan inden for en frist på ti dage herefter fastsætte dato og klokkeslæt for et eventuelt forsøg på forlig og underrette alle dem, der har gjort indsigelse og indgivet svarskrifter, kreditorudvalget og insolvensbehandleren herom, således at de personligt kan deltage eller lade sig repræsentere af befuldmægtigede med de nødvendige særlige beføjelser.

2 – Under forligsforsøg betragtes fordringer, der kræver godkendelse af alle de tilstedeværende personer, under de respektive specifikke betingelser, som anerkendt.

3 – Når forligsforsøget er afsluttet, lukkes sagen straks af dommeren, så der kan udstedes en officiel kendelse efter bestemmelserne i den civile retsplejelovs artikel 595 og 596.

4 – (Ophævet)

5 – Alle andre fordringer, der kan anerkendes i lyset af de beviser, der fremgår af sagens akter, betragtes også som anerkendt.

6 – Med hensyn til de anerkendte fordringer har det endelige officielle dekret form og værdi af en kendelse, som erklærer sådanne fordringer bekræftet og rangordnet i overensstemmelse med lovgivningen.

7 – Såfremt kontrollen af visse fordringer kræver fremlæggelse af beviser, foretages rangordningen af alle fordringer efter den endelige afsigelse af kendelsen, medmindre dommeren finder, at de problemstillinger, der undersøges, i lyset af det involverede beløb eller fordringernes art ikke vil være til hinder for, at der straks kan afsiges kendelse, idet bestemmelserne i artikel 180, stk. 1, overholdes fuldt ud.

8 – Såfremt dommeren finder det uhensigtsmæssigt at gøre et forsøg på forlig, udsteder den nævnte dommer straks det i stk. 3 omhandlede officielle dekret."

"Artikel 137

Efterforskningsforanstaltninger

Når der skal gennemføres efterforskningsforanstaltninger inden retsmødet og domsforhandlingen, kræver dommeren, at de nødvendige skridt til at træffe sådanne foranstaltninger tages senest 20 dage efter påbuddet om sådanne foranstaltninger, idet alle berørte parter fremsendes den af alle berørte parter fremsendte dokumentation."

"Artikel 138

Fastsættelse af en dato for retsmødet

Når der foreligger dokumentation, eller fristen i fremsendte breve er udløbet, fastsættes datoen for retsmødet og domsforhandlingen inden for de følgende ti dage."

"Artikel 139

Retsmødet

Under retsmødet overholdes de betingelser, der er fastsat for almindelige sager, med følgende særlige forhold:

- når det er nødvendigt, høres insolvensbehandleren eller kreditorudvalget på et af retten fastsat tidspunkt
- beviser fremlægges i den rækkefølge, hvori indsigelserne er blevet indgivet
- under retsmødet tager først advokaterne for de personer, der har gjort indsigelse, og derefter de indstævntes advokater ordet, og der gives ikke mulighed for replik."

"Artikel 140

Kendelse

1 – Efter retsmødet tager dommeren stilling til kontrollen og rangordningen af fordringer inden for de følgende ti dage.

2 – Rangordningen er af generel karakter for aktiverne i konkursboet og er af særlig karakter for aktiver, der vedrører reelle garantier og kreditrettigheder.

3 – Ved rangordning af fordringer gives der ikke præference som følge af pant i fast ejendom eller håndpant i løsøre. De omkostninger, som rekvirenten eller fordringshaveren afholder, udgør imidlertid gæld i konkursboet."

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorenes krav?

De regler, der gælder for betaling af fordringshavere, giver mulighed for forskellig behandling afhængigt af, om kravene er sikrede, privilegerede, almindelige eller efterstillede. Disse regler er fastsat i CIRE's artikel 172184. Bestemmelserne fastsætter endvidere muligheden for, at tredjemands betaling af gæld omfattes af subrogation, og de ordninger, der finder anvendelse, når skyldnere hæfter solidarisk.

"Artikel 172

Betaling af gæld i konkursboet

1 – Inden betaling af fordringer mod konkursboet, fratrækker insolvensbehandleren de aktiver eller rettigheder, der er nødvendige for at betale gælden i boet, herunder dem, der kan forudses indtil afslutningen af insolvensbehandlingen.

2 – Gælden i konkursboet henføres under boets indtægter, og, for så vidt angår overskuddet, under indtægterne fra de enkelte aktiver, i form af løsøregegenstande eller fast ejendom, i et rimeligt forhold. Det tildelte beløb må dog ikke overstige 10 % af indtægterne fra aktiver, der er genstand for reelle garantier, medmindre dette er af afgørende betydning for den fulde betaling af gælden i konkursboet, eller i det omfang det ikke berører den fulde betaling af sikrede fordringer.

3 – Betalingen af gælden i konkursboet finder sted på de respektive forfaldsdatoer, uanset status for insolvensbehandlingen.

4 – Når der er anlagt sag for at bekræfte retten til restitution eller fraseparering af aktiver, der allerede er solgt, og der er gjort behørig indsigelse, vil et beløb, der svarer til indtægterne ved salget, når dette kan fastslås, forblive deponeret og udelukket fra betalinger til konkursboets fordringshavere eller fordringshavere i insolvensbehandlingen, mens indsigelsen har virkning. Når indtægterne ikke kan beregnes, vil et beløb, der svarer til den formålsbestemte reserve i opgørelsen, forblive deponeret. Bestemmelserne i artikel 180, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse."

"Artikel 173

Indledning af betalingen af fordringer i insolvensbehandlingen

Betalingen af fordringer i insolvensbehandlingen omfatter kun de fordringer, der er bekræftet ved en endelig kendelse."

"Artikel 174

Betaling til fordringshavere med sikkerhedsrettigheder

1 – Når aktiver, der er behæftet med reelle garantier, er blevet solgt, og udgifterne ved salget fratrukket, betales fordringshavere med sikkerhedsrettigheder straks efter deres prioritet, jf. dog bestemmelserne i artikel 172, stk. 1 og 2. For så vidt angår fordringshavere, der ikke har modtaget fuld betaling, og hvis gæld skyldneren hæfter for med sine almindelige aktiver, indgår de respektive saldi i de almindelige fordringer, hvis disse ikke er sammenfaldende.

2 – Før salget af aktiverne behandles den anslåede saldo, der er anerkendt som en almindelig fordring, i den fordeling, der foretages mellem de almindelige fordringshavere. De beløb, der svarer til fordelingen, skal dog forblive deponeret, indtil den faktiske saldo er bekræftet. Udtrækning vil blive godkendt, efterhånden som beløbene bekræftes.

3 – Betaling af gæld til tredjemand, der ikke kan gøres krav på:

a) foretages ikke i det tilfælde, der er omhandlet i første del af artikel 164, stk. 5, eller hvis den pågældende fordringshaver giver afkald på garantien

b) må ikke overstige gældens størrelse, ajourført til betalingsdatoen ved anvendelse af artikel 91, stk. 2

c) indebærer en indtræden i fordringshavers rettigheder i forhold til det betalte beløbs andel af gældens størrelse, ajourført på samme måde."

"Artikel 175

Betaling af privilegerede fordringshavere

1 – Privilegerede fordringer betales ved hjælp af aktiver, der ikke er afsat til gældende reelle garantier, med hensyn til deres prioritet, og i forhold til beløbene, i forhold til andre privilegerede fordringshavere.

2 – Bestemmelserne i anden del af artikel 174, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse."

"Artikel 176

Betaling af almindelige fordringshavere

Almindelige fordringshavere betales et beløb, der står i forhold til deres fordring, hvis konkursmassen er utilstrækkelig til fuld betaling."

"Artikel 177

Betaling af efterstillede fordringshavere

1 – Indfrielse af efterstillede fordringer finder først sted efter fuld indfrielse af almindelige fordringer i den rækkefølge, hvori de pågældende fordringer er anført i artikel 48, i forhold til de beløb, der er omhandlet i samme afsnit, hvis konkursmassen er utilstrækkelig til fuld indfrielse.

2 – Når der er enighed om kategoriseringen af fordringer som efterstillede, kan parterne tillægge en fordring en anden prioritet end den, der følger af bestemmelserne i artikel 48."

"Artikel 178

Delvis fordeling

1 – Når der er tale om deponering af beløb, der sikrer en fordeling på mindst 5 % af værdien af privilegerede, almindelige eller efterstillede fordringer, forelægger insolvensbehandleren sit forslag til en plan og et fordelingsdiagram med henblik på tilknytning til hovedsagen sammen med kreditorudvalgets udtalelse, hvis et sådant udvalg er nedsat.

2 – Dommeren træffer afgørelse om de betalinger, som han eller hun anser for berettigede."

"Artikel 179

Betaling i tilfælde af solidarisk hæftende skyldnere

1 – Når der ud over den insolvente part er en anden solidarisk hæftende skyldner i samme situation, modtager fordringshaveren ikke noget beløb, hvis den pågældende ikke fremlægger en attest, der bekræfter de beløb, der er modtaget fra insolvensbehandlingen, og som involverer de resterende skyldnere. Insolvensbehandleren giver også meddelelse om betaling i forbindelse med andre sager.

2 – En solidarisk hæftende skyldner, der kun delvist indfried gælden, kan ikke opnå betaling i forbindelse med medskyldnernes insolvensbehandling, uden at fordringshaveren opnår fuld betaling."

"Artikel 180

Forebyggende sikkerhedsforanstaltninger

1 – Når kendelsen om bekræftelse og rangordning af fordringerne er genstand for en appelsag, eller en indsigelse er genstand for et verserende søgsmål, anses de krav, der er fremsat af dem, der har gjort indsigelse, eller de fordringer, der er genstand for appelsagen, for, i sidstnævnte tilfælde, at være betinget bekræftet med det maksimumsbeløb, der kunne følge af kendskab hertil, med henblik på behandling i forbindelse med den fordeling, der skal foretages. De således tildelte beløb skal dog forblive deponeret.

2 – Efter den endelige afgørelse om appellen eller indsigelsen tillades det at hæve de deponerede beløb, i det omfang det er nødvendigt, eller, hvis der foretages en fordeling mellem fordringshavere, afhængigt af sagen. Når beløb hæves delvist, foretages fordelingen på grundlag af restbeløbet.

3 – Personer, der som følge af deres appel eller indsigelse ikke har givet tilladelse til, at et beløb hæves, og som taber en sådan appelsag eller får afvist deres indsigelse, yder erstatning til de derved skadelidte fordringshavere og betaler morarenter til den lovbestemte sats af det forsinkede beløb fra den dato, hvor beløbet blev fordelt.

4 – Når der gøres indsigelse efter fordelingen, tildeles de pågældende fordringshavere et yderligere beløb, der er nødvendigt for at genoprette ligestillingen med de tilsvarende fordringshavere i senere fordelinger, uden at dette berører restbeløbet, hvis der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om sagen."

"Artikel 181

Krav, der er omfattet af en suspensiv betingelse

1 – Krav, der er omfattet af en suspensiv betingelse, indfries til den nominelle værdi i forbindelse med delvis fordeling. De beløb, der tildeles, skal dog forblive deponeret, så længe betingelsen foreligger.

2 – I forbindelse med den endelige fordeling gælder det dog, såfremt betingelsen ikke opfyldes, at:

a) der ikke tages hensyn til fordringer, som ikke har nogen værdi på grund af den åbenbare manglende sandsynlighed for, at den pågældende betingelse bekræftes, idet de beløb, der er deponeret i henhold til stk. 1, i givet fald fordeles mellem de øvrige fordringshavere

b) hvis den situation, der er omhandlet i litra a), ikke opstår, deponerer insolvensbehandleren et beløb svarende til den nominelle værdi af fordringen hos et kreditinstitut med henblik på overdragelse til fordringshaveren, så snart den suspensive betingelse er opfyldt, eller fordeling mellem de øvrige fordringshavere, efter at det med sikkerhed kan konstateres, at en sådan betingelse ikke vil blive opfyldt."

"Artikel 182

Endelig fordeling

1 – Når likvidationen af konkursboet er afsluttet, varetages fordelingen og den endelige fordeling af rettens kontor, så snart sagen er sendt til beregning af omkostningerne og til kontoret. Afslutningen af en likvidation berøres ikke af skyldners eventuelle virksomhed, der genererer en indtægt, som ville blive tilført boet.

2 – Beløb, der resterer efter likvidationen, og som end ikke dækker udgifterne til fordelingen, overføres til justitsministeriets afdeling for forvaltning af finanser og aktiver.

3 – Insolvensbehandleren kan i forbindelse med behandlingen forelægge et forslag til udlodning og endelig fordeling med tilhørende dokumentation, idet disse oplysninger vil blive bedømt af rettens kontor."

"Artikel 183

Betalinger

1 – Alle betalinger foretages, uden at der er behov for en anmodning herom, fortrinsvis ved bankoverførsel til den respektive modtagers IBAN-nummer, og det overførte beløb trækkes fra konkursboets konto.

2 – Når det ikke er muligt at foretage betaling af en fordring i henhold til stk. 1, skal insolvensbehandleren anvende en check, der trækkes fra konkursboets konto.

3 – Såfremt en check ikke indgives til betaling senest et år efter datoen for meddelelsen til fordringshaveren, udløber den pågældende fordring, og beløbet tilfalder justitsministeriets afdeling for forvaltning af finanser og aktiver (Instituto de Gestão Financeira e Equipamentos da Justiça, l. P.)

4 – Anvendelse af et af de i stk. 1 og 2 nævnte betalingsmidler fritager ikke insolvensbehandleren fra at overholde lovbestemte eller kontraktmæssigt fastsatte krav til anvendelsen af konkursboets konto. Artikel 167, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse."

"Artikel 184

Restbeløb

1 – Hvis indtægterne fra likvidationen er tilstrækkelige til fuld betaling af fordringerne i insolvensbehandlingen, overfører insolvensbehandleren restbeløbet til skyldneren.

2 – Hvis skyldneren ikke er en fysisk person, overfører insolvensbehandleren den del af restbeløbet til de deltagende personer, der ville have tilhørt dem, hvis likvidationen var sket uden for insolvensbehandlingen, eller opfylder de betingelser, der ellers fremgår af love og regler."

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

Betingelserne for og virkningerne af afslutningen af insolvensbehandlingen er fastsat i CIRE's artikel 231234. Disse bestemmelser fastlægger de situationer, hvor der foreligger: godkendelse af en insolvensplan, hvis indholdet af nævnte plan ikke er til hinder for afslutning, afslutning af insolvensbehandlingen, likvidation og endelig fordeling eller en utilstrækkelig konkursmasse.

"Artikel 231

Afslutning efter anmodning fra skyldner

1 – En anmodning fra skyldner om at afslutte behandlingen med den begrundelse, at insolvensen er ophørt, meddeles fordringshaverne, således at disse, hvis de ønsker det, kan gøre indsigelse mod afslutningen inden for en frist på otte dage. Bestemmelserne i artikel 41, stk. 3 og 4, finder anvendelse.

2 – En anmodning fra skyldneren, der ikke er baseret på insolvensens ophør, ledsages af dokumenter, der bekræfter, at alle de fordringshavere, der har anmeldt fordringer, har givet deres samtykke, når den indgives efter udløbet af den frist, der er fastsat til formålet, og ellers at alle kendte fordringshavere har givet deres samtykke.

3 – Inden der tages stilling til anmodningen, hører dommeren i begge disse tilfælde insolvensbehandleren og kreditorudvalget, hvis et sådant er nedsat."

"Artikel 232

Afslutning som følge af en utilstrækkelig konkursmasse

1 – Hvis det fastslås, at konkursmassen ikke er tilstrækkelig til at dække udgifterne til behandlingen og den resterende gæld i konkursboet, underretter insolvensbehandleren dommeren herom. Dommeren kan også underrettes automatisk herom.

2 – Når skyldneren, skiftesamlingen og de fordringshavere, der har fordringer mod konkursboet, er blevet hørt, erklærer dommeren insolvensbehandlingen for afsluttet, medmindre en berørt part efter rettens kendelse deponerer et beløb, der fastsættes af dommeren, alt efter hvad der med rimelighed kan anses for nødvendigt for at betale sagens omkostninger og den resterende gæld i konkursboet.

3 – Efter at sagen er sendt til beregning af udgifterne og til rettens kontor, fordeles kontoret, efter betaling af omkostningerne, de beløb, der indgår i konkursmassen, mellem fordringshaverne i forhold til deres fordringer.

4 – Når det konstateres, at konkursmassen er utilstrækkelig, kan insolvensbehandleren straks afbryde den pågældende likvidation.

5 – Når insolvensbehandlingen er afsluttet på grund af konkursmassens utilstrækkelighed, fortsætter behandlingen i en begrænset form i de tilfælde, hvor en sag med henblik på undersøgelse af skyld i insolvensen er blevet indledt og endnu ikke afsluttet.

6 – Bestemmelserne i de foregående stykker finder ikke anvendelse, når en skyldner nyder henstand med betalingen af omkostningerne i henhold til artikel 248, stk. 1, i den periode, hvor henstanden er i kraft.

7 – Konkursmassen antages at være utilstrækkelig, når værdien af aktiverne er mindre end 5 000 EUR."

"Artikel 233

Virkninger af afslutningen

1 – Når behandlingen er afsluttet, jf. dog bestemmelserne i artikel 217, stk. 5, om de specifikke øjeblikkelige virkninger af afgørelsen om godkendelse af insolvensplanen:

a) ophører alle virkninger, der følger af konkursens erklæring, og skyldneren generhverver retten til at råde over sine aktiver og frit lede sin virksomhed, uden at det berører virkningerne af konstatering af skyld i insolvensen og bestemmelserne i artikel 234

b) ophører kreditorudvalgets og insolvensbehandlerens opgaver, bortset fra opgaverne vedrørende forelæggelse af regnskaber og de opgaver, der er knyttet til en eventuel insolvensplan

c) kan fordringshaverne udøve deres rettigheder over for skyldner uden andre begrænsninger end dem, der er fastsat i en eventuel insolvens og betalingsplan samt i artikel 242, stk. 1, i forbindelse med hvilken fuldbyrdsgrundlaget vil bestå af den kendelse, hvori betalingsplanen godkendes, og den kendelse, hvori fordringerne bekræftes, eller den afgørelse, der er truffet i forbindelse med en senere kontrol, i givet fald sammen med en kendelse om godkendelse af insolvensplanen

d) kan personer, der har fordringer mod konkursboet, gøre ikke-fuldstgjorte forpligtelser gældende over for skyldner.

2 – Afslutningen af insolvensbehandlingen før den endelige fordeling giver anledning til:

a) at ophævelse af dispositioner til fordel for konkursboet bliver uden virkning, medmindre insolvensplanen giver insolvensbehandleren beføjelser til forsvar i sager, der har til formål at anfægte en sådan ophævelse, samt i tilfælde, hvor der ikke længere kan gøres indsigelse mod en sådan ophævelse som følge af den i artikel 125 fastsatte frist, eller hvor den indsigelse, der er blevet rejst, er blevet afvist ved en endelig afgørelse

b) at verserende sager om kontrol af fordringer og om tilbagelevering og fraseparering af aktiver, der allerede er likvideret, afbrydes, medmindre der allerede er afsagt kendelse om kontrol og rangordning af fordringer i henhold til artikel 140, eller hvis afslutningen skyldes godkendelsen af insolvensplanen, i hvilket tilfælde appellsager mod en sådan kendelse videreføres, indtil de er afsluttet, hvilket også gælder sager, hvis sagsøgere eller skyldner ønsker det, inden for en periode på 30 dage

c) at verserende sager mod de personer, der hæfter juridisk for den insolvente parts gæld, indbragt af insolvensbehandleren afbrydes, medmindre insolvensplanen giver insolvensbehandleren beføjelser til at videreføre sådanne sager.

3 – Omkostninger i forbindelse med sager til prøvelse af ophævelse af dispositioner til fordel for konkursboet, som stadfæstes i henhold til stk. 2, litra a), påhviler konkursboet, hvis sagen er afsluttet på grund af konkursmassens utilstrækkelighed.

4 – Med undtagelse af bekræftelsen af fordringerne afkobles alle de foranstaltninger, der er genstand for insolvensbehandlingen, og som ikke kan afvises, i henhold til stk. 2, litra b), eller som insolvensbehandleren ikke må foretage i henhold til insolvensplanen, fra sagen og henvises til den kompetente ret. Skyldner har derefter den fulde legitimitet i sagen, uanset modpartens krav eller samtykke.

5 – Senest ti dage efter afslutningen overdrager insolvensbehandleren al dokumentation, som han eller hun er i besiddelse af vedrørende sagen, samt alle skyldners regnskabsdokumenter, som ikke skal returneres til skyldneren, til retten med henblik på arkivering.

6 – Når en insolvensbehandling afsluttes, uden at der indledes en sag med henblik på undersøgelse af skyld i insolvensen i henhold til artikel 36, stk. 1, litra i), skal dommeren udtrykkeligt erklære, at insolvenssagen er accessorisk, i den afgørelse, der er omhandlet i artikel 230.

7 – Afslutningen af insolvensbehandling i henhold til artikel 230, stk. 1, litra e), hvor aktiver eller rettigheder skal likvideres, bestemmer kun begyndelsen af perioden for tildeling af disponibel indkomst."

"Artikel 234

Virkninger for erhvervsvirksomheder

1 – Når afslutningen af behandlingen er baseret på godkendelsen af en insolvensplan, der indebærer en videreførelse af virksomheden, kræver en sådan ikke, at partnerne træffer afgørelse herom.

2 – Partnerne kan beslutte at genoptage virksomheden, hvis afslutningen er baseret på artikel 230, stk. 1, litra c).

3 – Efter den endelige fordeling og registreringen af behandlingens afslutning anses selskabet for at være opløst.

4 – Når afslutningen finder sted som følge af konkursmassens utilstrækkelighed, gennemføres likvidationen af selskabet i henhold til lovgivningen om administrative procedurer med henblik på opløsning og likvidation af erhvervsenheder. Dommeren skal underrette det kompetente register om afslutningen og om selskabets aktiver."

Virkninger for fysiske personer

Hvis skyldneren er en fysisk person, kan vedkommende, efter anmodning fra skyldner, indrømmes en fritagelse for fordringer, som ikke er betalt fuldt ud under insolvensbehandlingen eller i de fem år, der følger efter afslutningen af insolvensbehandlingen, jf. CIRE's artikel 235248.

Fritagelsen af en fysisk persons passiver, hvis en sådan indrømmes, kræver, at den disponible indkomst, som en skyldner opnår, overdrages til en formueforvalter valgt af retten i de fem år, der følger efter insolvensbehandlingen (overdragelsesperioden). Ved udgangen af hvert år i overdragelsesperioden anvender formueforvalteren de modtagne beløb: a) til betaling af udestående omkostninger til insolvensbehandlingen, b) til godtgørelse af justitsministeriets afdeling for forvaltning af finanser og aktiver for insolvensbehandlerens og formueforvalterens vederlag og udgifter, c) til betaling af sine egne vederlag og udgifter og d) til fordeling af det resterende beløb til den insolvente parts fordringshavere i henhold til bestemmelserne om betaling til fordringshavere i forbindelse med insolvensbehandling.

Når overdragelsesperioden er udløbet, kan retten indrømme skyldner fritagelse, og i så fald annulleres alle fordringer i insolvensbehandlingen, som stadig er gældende på datoen for fritagelse, herunder fordringer, der ikke er anmeldt eller bekræftet. Fritagelsen omfatter dog ikke: a) krav vedrørende underholdsbidrag, b) erstatning som følge af ulovlige dispositioner foretaget af skyldner, som er blevet anmeldt som sådanne, c) påstande om bøder og andre økonomiske sanktioner for forbrydelser eller administrative forseelser og d) skattekrav.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlings afslutning?

Fordringshavernes rettigheder efter insolvensbehandlings afslutning blev behandlet i svaret på det foregående spørgsmål. Fordringshavere kan i princippet, efter insolvensbehandlings afslutning, udøve deres rettigheder over for skyldner uden yderligere begrænsninger end dem, der er fastsat i eventuelle insolvens og betalingsplaner og i artikel 242, stk. 1, i CIRE.

I forbindelse med fordringshavernes udøvelse af deres rettigheder er fuldbyrdesgrundlaget den kendelse, der godkender betalingsplanen, og den kendelse, der bekræfter fordringen, eller i givet fald den afgørelse, der træffes i forbindelse med en senere kontrol, samt kendelsen om godkendelse af insolvensplanen.

CIRE's artikel 242, stk. 1, bestemmer, at der, i tilfælde af at en fysisk persons passiver fritages, ikke kan foretages udlæg i de af skyldners aktiver, som er bestemt til at fyldestgøre fordringer i overdragelsesperioden.

Insolvensbehandlingen anses for afsluttet på det tidspunkt, der er fastsat i artikel 230 i CIRE. Tidspunktet for afslutningen afhænger af de omstændigheder, der ligger til grund for en sådan afslutning, som følger:

"Artikel 230

Når behandlingen afsluttes

1 – Når behandlingen fortsættes efter konkursens erklæring, kan dommeren beslutte at afslutte behandlingen:

a) efter at den endelige fordeling har fundet sted, jf. dog artikel 239, stk. 6

b) efter at afgørelsen om godkendelse af insolvensplanen er blevet endelig, forudsat at planen ikke er til hinder for en sådan afslutning

c) efter anmodning fra skyldner, hvis skyldneren ikke befinder sig i en insolvenssituation, eller med alle fordringshavernes samtykke

d) når insolvensbehandleren bekræfter, at konkursmassen er utilstrækkelig til at dække omkostningerne i forbindelse med behandlingen og anden gæld

e) når afslutningen endnu ikke er erklæret i det oprindelige dekret om fritagelse af de passiver, der er omhandlet i artikel 237, litra b).

2 – Fordringshavere underrettes om afgørelsen om at afslutte insolvensbehandlingen, og afgørelsen offentliggøres og registreres i henhold til artikel 37 og 38 med angivelse af grundene hertil."

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

Omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen anses for at være gæld i konkursboet i henhold til CIRE's artikel 51, der er nævnt ovenfor.

Inden betaling af fordringer i insolvensbehandlingen fratrækker insolvensbehandleren de aktiver eller rettigheder, der er nødvendige for at betale omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen, herunder dem, der kan forudses indtil afslutningen af insolvensbehandlingen.

Betalingen af omkostningerne og udgifterne sker i henhold til CIRE's artikel 172.

I tilfælde af at den fysiske persons forpligtelser bortfalder, anvender formueforvalteren først og fremmest de beløb, der er modtaget ved udgangen af hvert år i overdragelsesperioden, til at betale omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen i overensstemmelse med CIRE's artikel 241.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

CIRE's artikel 120127 giver mulighed for at annullere akter, der skader fordringshavernes fælles interesser, forudsat at de betingelser, der er fastsat i disse artikler, er opfyldt.

"Artikel 120

Generelle principper

1 – Dispositioner til skade for konkursboet, som blev foretaget i de to år, der gik forud for indledningen af insolvensbehandlingen, kan ophæves til fordel for konkursboet.

2 – Dispositioner, der mindsker, forpurrer, forhindrer eller forsinker betalingen til fordringshavere, anses for at være til skade for konkursboet.

3 – Dispositioner af enhver af de i artikel 121 omhandlede typer anses, også selv om de er foretaget eller undladt uden for de i denne artikel fastsatte frister, for at være til skade for konkursboet, medmindre det modsatte bevises.

4 – Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i artikel 121, kræver ophævelse, at tredjemanden er i ond tro, hvilket formodes med hensyn til dispositioner, der er foretaget eller undladt i de to år, der går forud for indledningen af en insolvensbehandling, hvor en person, der har et særligt forhold til den insolvente part, har deltaget, eller som en person, der har et særligt forhold til den insolvente part, har draget fordel af, selv om det nævnte særlige forhold ikke eksisterede på denne dato.

5 – Ved ond tro forstås viden på tidspunktet for handlingen om en af følgende omstændigheder:

a) at skyldneren befandt sig i en insolvenssituation

b) den skadelige karakter af den pågældende disposition og det forhold, at skyldner på det pågældende tidspunkt befandt sig i en situation med umiddelbart forestående insolvens

c) indledningen af insolvensbehandlingen.

6 – Retshandler, der foretages i henhold til den særlige revitaliseringsprocedure eller den særlige betalingsaftaleprocedure, der er omfattet af denne lov, under rekonstruktionsforanstaltninger eller i forbindelse med vedtagelsen af afviklingsforanstaltninger i henhold til del VIII i de generelle regler for kreditinstitutter og finansielle selskaber, som blev godkendt ved lovdekret nr. 298/92 af 31. december 1992, kan ikke ophæves ved anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel. Det samme gælder for dispositioner, der er foretaget i henhold til den udenretslige ordning for rekonstruktion af virksomheder eller enhver anden tilsvarende proces som fastsat i særlovgivning, hvis formål er at give debitor tilstrækkelige midler til at sikre en holdbar rekonstruktion."

"Artikel 121

Ubetinget ophævelse

1 – Følgende dispositioner kan ophæves til fordel for konkursboet, uden at der er behov for andre krav:

a) fordeling foretaget mindre end et år før indledningen af insolvensbehandlingen, hvor den insolvente parts andel stort set er blevet dækket af aktiver, der let kan skjules, hvor de generelle aktiver og nominelle værdier er tilfaldet medinteresserede parter

b) dispositioner foretaget vederlagsfrit af skyldner i de to år, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen, herunder afkald på arv, bortset fra gaver under normale forhold

c) skyldners stiftelse af reelle garantier vedrørende allerede eksisterende forpligtelser eller andre, der træder i stedet for sådanne forpligtelser, i de seks måneder, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen

d) sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditmandater, som den insolvente part har undertegnet i den i litra c) nævnte periode, og som ikke tager hensyn til forretningsaktiviteter med reel interesse for den insolvente part

e) skyldners stiftelse af reelle garantier samtidig med oprettelsen af de sikrede forpligtelser inden for de sidste 60 dage før indledningen af insolvensbehandlingen

f) betaling eller andre dispositioner med henblik på opfyldelse af forpligtelser, som forfalder til betaling efter indledningen af insolvensbehandlingen, inden for de seks måneder, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen, eller efter denne dato, men inden forfaldsdatoen

g) betaling eller andre former for indfrielse af forpligtelser inden for de seks måneder, der går forud for indledningen af insolvensbehandlingen, på betingelser, der ikke er sædvanlige inden for lovligt erhverv, og som fordringshaveren ikke kan kræve

h) handlinger, der udføres af den insolvente part i det år, der går forud for datoen for indledningen af insolvensbehandlingen, hvor de forpligtelser, der følger af aftalen, klart overstiger de forpligtelser, der påhviler modparten

i) tilbagebetaling af aktionærlån i samme periode som nævnt i litra h).

2 – Bestemmelserne i stk. 1 tilsidesættes af lovbestemmelser, der undtagelsesvis altid kræver ond tro eller andre krav."

"Artikel 122

Betalingsystemer

Dispositioner, der er omfattet af et betalingsystem som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998, eller tilsvarende dispositioner, kan ikke ophæves."

"Artikel 123

Ophævelsens form og bortfald af rettigheder

1 – Ophævelse kan foretages af insolvensbehandler pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis senest seks måneder efter, at han eller hun får kendskab til dispositionen, men aldrig efter to år efter datoen for konkursens erklæring.

2 – Så længe transaktionen endnu ikke er gennemført, kan dispositionen dog undtagelsesvis ophæves uden frist."

"Artikel 124

Virkninger over for erhververe

1 – Virkningerne af ophævelsen af dispositionen over for senere erhververe forudsætter ond tro fra deres side, undtagen hvis der er tale om arvinger, eller hvis den nye overdragelse fandt sted vederlagsfrit.

2 – Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på stiftelse af rettigheder til de aktiver, der overdrages til tredjemand."

"Artikel 125

Anfægtelse af ophævelse

Retten til at anfægte ophævelsen af en disposition i forbindelse med insolvensbehandlingen udløber efter tre måneder, afhængigt af insolvensbehandlingen."

"Artikel 126

Virkninger af ophævelse

1 – Ophævelse har tilbagevirkende kraft, og den situation, der ville have foreligget, hvis akten ikke var blevet gennemført, skal genoprettes.

2 – Insolvensbehandlerens søgsmål med det i stk. 1 nævnte formål afhænger af insolvensbehandlingen.

3 – Sanktioner over for tredjemand, der ikke udleverer aktiver eller værdigenstande, som skal tilbageleveres til boet inden for den frist, der er fastsat i kendelsen, vil være dem, der er fastsat i retsplejeloven for depositarer af pantsatte aktiver, der ikke overdrager dem rettidigt.

4 – Den af tredjemand overdragne genstand tilbageleveres kun, hvis den kan identificeres og adskilles fra dem, der tilhører den resterende del af boet.

5 – Hvis den i stk. 4 beskrevne situation ikke forekommer, udgør forpligtelsen til at tilbagelevere den tilsvarende værdi gæld i konkursboet svarende til den respektive berigelse på tidspunktet for konkursens erklæring og insolvent gæld for så vidt angår et eventuelt resterende beløb.

6 – Forpligtelsen til vederlagsfri tilbagelevering, for købers regning, skal stå i rimeligt forhold til dennes egen berigelse, bortset fra i tilfælde af faktisk eller formodet ond tro."

"Artikel 127

Omstødsessøgsmål

1 – Fordringshavere i insolvensbehandlingen må ikke indbringe nye omstødsessøgsmål mod akter gennemført af skyldneren, som er blevet ophævet af insolvensbehandleren.

2 – Verserende omstødsessager på tidspunktet for konkursens erklæring eller omstødsessøgsmål, der indbringes efterfølgende, vil ikke blive tilknyttet insolvensbehandlingen, og vil, i tilfælde af insolvensbehandlerens ophævelse af dispositionen, kun blive videreført, hvis en sådan ophævelse erklæres uden virkning ved en endelig afgørelse, som er bindende i forhold til de sager, som insolvensbehandleren har vurderet, forudsat at det ikke er i strid med en tidligere kendelse.

3 – Når der gives medhold i et omstødsessøgsmål, vurderes den sagsøgende fordringshavers interesse i henhold til artikel 616 i den civile retsplejelov, idet der ses bort fra de ændringer, der er foretaget i de respektive fordringer som følge af en eventuel insolvens eller betalingsplan."

Advarsel: Indholdet af denne informationsfil er ikke bindende for kontaktpunktet eller domstolene og udelukker ikke aktindsigt i gældende lovgivning og eventuelle ændringer heraf. Bestemmelserne i CIRE som omhandlet ovenfor henviser til lovdekret nr. 53/2004 af 18. marts 2004 til og med den ændring, der blev indført ved lov nr. 8/2018 af 2. marts 2018.

Sidste opdatering: 15/01/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.